

el butlletí

B89 gener de 2014

Casal dels Catalans de Califòrnia

ÍNDEX

Carta del President	
<i>Letter from the President</i>	1-3
Actes	3-6
Becaris Balsells a UCI	
<i>UCI Balsell's fellowships</i>	7-11
Socis	
<i>Memberships</i>	11
Cau de la Mainada	
<i>Kids Club</i>	12
Cadena Humana	
<i>Human chain</i>	13
Articles	14-24
Recepta	
<i>Recipe</i>	25-26
Treu la llengua	
<i>Sick out your tongue</i>	27
Poema	
<i>Poem</i>	28
Entrevista	
<i>Interview</i>	30-32

**CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIÀ**

PO BOX 91142

Los Angeles, Ca 90009

Tel. +1 310 640 88 47

info@casalcatalalosangeles.org

www.casalcatalalosangeles.org

Segueix-nos a Facebook a Casal dels catalans de Califòrnia

Carta del President

Tinc la sort de parlar tres llengües amb fluïdesa i apreciar la bellesa i peculiaritats de cada una d'elles. Gairebé tots els membres del nostre Casal de Califòrnia, vulguis que no, estan dotats com a mínim, d'aquest do. Els que han nascut a Catalunya, ja gairebé abans de l'ús de raó, parlen castellà i català. Després, amb la immigració als EEUU, han hagut d'aprendre l'anglès, una llengua difícil pels de parla de llengües derivades del llatí per la seva complicada pronunciació i multitud de paraules d'arrel anglosaxona. Però a la fi, amb aquest miracle d'adaptabilitat que tenim els humans, arriba la fluïdesa amb la nova llengua, encara que sigui amb l'accent de la llengua mare.

Per altra banda, els que, com jo, hem nascut als EEUU de pares catalans i hem après l'anglès de petits no hem hagut de sofrir el penós aprenentatge de la llengua i el parlem sense dificultat a l'igual que la llengua que hem après primer dels llavis de les nostres mares.

Quina riquesa aquesta la de parlar varies llengües amb fluïdesa i poder apreciar la literatura i poesia que han produït aquestes llengües!

Recordo que als nou anys quan la família es va traslladar a Vilafranca un veí es feia creus que un nen tan petit pogués parlar una llengua tan enrevessada com l'anglès. "Aquest nen deu ser intel·ligentíssim!", deia. Quina facultat tan meravellosa aquesta la dels nens de qualsevol lloc del món poder aprendre amb tanta facilitat la llengua dels seus pares!

Amb tot el bi o tri-lingüisme pot tenir les seves dificultats d'expressió i malentesos... una de les meves anècdotes és aquella del primer any a Vilafranca quan a la festa de fi de curs a l'escola es va demanar que els nens que sabessin llengües d'altres països recitessin una poesia original del país i la traduïssin després al castellà. (En aquella època només es podia parlar en castellà a l'escola). Jo vaig recitar "Mary had a Little Lamb", un de les dotzenes de 'Nursery Rimes' que els nens aprenien a les guarderies i pàrvuls aleshores. Aquesta poesia començava així:

"Mary had a little lamb,

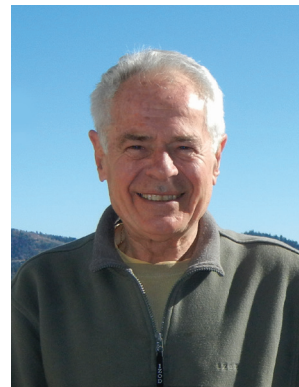
Its fleece was white as snow..."

I que jo vaig traduir:

"Maria tenia un corderito,

Cuyas pulgas eran blancas como la nieve..."

Vaig ser molt aplaudit. La gent pensaria que era cosa de cultures estrangeres això que la Maria estimés el seu anyell de "puces blanques..." En aquella època de la meua vida no sabia la diferència entre 'fleece' i 'fleas', dues paraules que es pronuncien igual però amb significats ben diferents.

Pere Garriga

CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIA

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
Tel. +1 310 640 88 47
info@casalcatalalosangeles.org
www.casalcatalalosangeles.org
Segueix-nos a Facebook

CRÈDITS

Editora en cap
Ornella Torralba

Co-editor
Pere Garriga

Correctors, Traductors/es
Anna Torrents
Pere Garriga
Alba Alfonso
Roger Lloret
David Escofet
Nico Valle
Víctor Benito

Col.laboracions
Marta Gumm
Estrella Ciscar
Joan Comellas
Revista Sàpiens
Ruth Cabre
Anna Torrents
Carme Roig
Pere Garriga

Disseny
Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí
són les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la

Carta del President

Pere Garriga

Això em recorda el cas d'un nen company meu als EEUU que quan deia el Parenostre en anglès el començava: "Our Father, who art in heaven, Harold be thy name...". Harold li deuria semblar més lògic que "hallowed", una paraula un tant arcaica que vol dir 'santificat'.

Com he dit m'agrada la poesia. M'agrada aprendre'n una de memòria mentre faig les meves caminades matutines. De vegades em toca una en català. M'agraden les poesies de Maragall, com el seu "Cant Espiritual", o de Costa Llobera, com "El Pi de Formentor". En anglès, de Shakespeare m'agraden els seus sonets, de T. S. Elliot "Ash Wednesday", de Poe "The Raven", de Kipling "If". En castellà, de Machado "Anoche Cuando Dormia", de Becquer les "Rimas", d'Espronceda, "La Canción del Pirata"...

L'altre dia en vaig llegir una de Longfellow, un poeta americà del segle XIX. Era el "Psalm of Life" que comença: "Tell me not in mournful numbers...". Era la primera vegada que el llegia. Em va agradar la moral de la poesia més que el seu art poètic. La vaig llegir als meus néts. És una bona lliçó de vida. Compara la vida amb una batalla en la que cal ser valent, anar lluitant i no defallir en els reversos, les derrotes, amb que ens hem d'enfrontar. Viu i treballa, diu, en el present i busca en ella el que és bo i el que pots aprendre. Procura deixar la teva petjada en la 'sorra del temps' i que potser a un altre pugui servir de guia. Trobareu la poesia de Longfellow més endavant en aquest butlletí.

Treball i paciència, virtuts ben calades, diria també, en l'ànima catalana.

Words from the President

I consider myself lucky to be able to speak three languages fluently and be able to appreciate the beauty and peculiarities of each of them. Nearly all of our Casal of California members, like it or not, have, as a minimum, this talent. Those that are born in Catalonia, nearly before the age of reason, can speak Spanish and Catalan. After immigration to the US they have had to learn English, a difficult language for those who speak romance languages because of its complicated pronunciation and mostly Anglo-Saxon rooted words. But at the end through the marvelous ability of humans to adapt, fluidity in the new language comes, though often with the unmistakable accents of the mother tongue.

On the other hand, those who like myself have been born in the US of Catalan parents and have learn English as a

child have not had to suffer the painful language learning process and speak it as the language we've learned from the lips of our mother without difficulty.

Lucky us for speaking various languages with fluidity and be able to appreciate the literature and poetry each one has produced!

I remember when I was 9 years old and the family moved to Vilafranca in Catalonia, a neighbor would marvel that such a little kid could speak such a complicated language as English. "This boy must be extremely intelligent!", he would say. Indeed, what a wonderful talent this of children from anywhere in the world to learn with such ease the language of their parents!

However bi- or tri-linguistics does create difficulties of expression and misunderstandings in the translations.... One of my anecdotes of that first year in Vilafranca was what happened at my school's grade graduation event. The children that spoke more than one language were asked to recite a poem in its original language and then translate it to Spanish. (At that time, Spanish was the only allowed language to be spoken in school). I recited "Mary Had a Little Lamb", one the several dozen of nursery rimes children were taught in kindergarten then. This poem started:

*"Mary had a little lamb,
its fleece was white as snow..."*

Which I thought meant and so translated:

*"Mary had a little lamb,
its fleas were white as snow..."*

I received a good round of applause for my recital. I suppose people thought Mary's love of a lamb with white fleas was a cute cultural idiosyncrasy. At that time of course I didn't know the difference between the two words, which sound the same but have very different meanings.

Speaking of words which sound similarly but widely different meaning reminds me of a boyhood friend in the US who would start the Our Father: "Our Father which art in heaven, Harold be thy name..." Harold must have sounded more logical than hallowed, a somewhat archaic word.

As I said above I like poetry. I like to learn a poem by heart while I do my morning walks. Sometimes I choose one in Catalan. I like poems by Maragall, like his Spiritual Song, or Costa Llobera like his The Pine of Formentor. For English I like Shakespeare's sonnets, or T. S. Elliot's "Ash Wednesday" or Poe's "The Raven", or Kipling's "If". For Spanish I like Machado's "Anoche Cuando Dormia", or Becquer's

Words from the President

"Rimas" or Espronceda's "Song of the Pirate..." The other day I read one by Longfellow, an XIX Century American poet of the Romantic Era. It was "The Psalm of Life" that starts: "Tell me not in mournful numbers..." I had never read it before. I liked the moral of the poem better than its poetry. I read it to my grandchildren. I thought it was a good lesson for life. It compares life to a battle in which one is called upon to be brave, to keep on fighting and not lose courage despite the adversities and defeats with which we must necessarily contend. Live and work in the present, it says, and find in it what is good and what there is to be learned. Try to leave your footprints in the 'sands of time' that may be a guide for someone else. The entire poem is reprinted in this Butlletí.

"Work and be patient", virtues such as these extolled in the poem -I would say- are well imprinted into the Catalan soul.

Actes

**Casal dels Catalans de Califòrnia
Reunió Ordinària del Consell
Diumenge, 9 de Juny de 2013**

Assistents: Anna Torrents, Ornella Torralba, Norma Vargas, Carme Roig, Sergio Gago.

Ordre del dia:

- Butlletí
- Web del Casal
- Obra dels Lions / Subvenció
- Comptes de l'Aplec
- Altres Qüestions.

Butlletí

L'Anna comenta que hi ha 6 becaris (Alba, Nico, Eric, Victor, Roger i David) que estan ajudant a traduir el butlletí, per tant es repartiren els articles entre els traductors per distribuir la feina i anar més ràpid. Es proposa la idea de buscar un suport digital (software) de cara al futur perquè es pugui distribuir i visualitzar el butlletí online. Ara és el torn de l'Ornella per muntar i editar el butlletí.

WEB del Casal

Es parla del apartats a elaborar per la web del casal:
–Qui som / què fem
–Enllaços
–Fes-te soci/renovació: A d'incorporar un opció per pagar (PayPal)
–Butlletins
–Fotos

L'Ornella comenta que té certs problemes amb els drets d'administrador per editar la pàgina web.

L'Anna ha d'enviar a l'Ornella el logotip de la Fundació Balseis i el link de la web de les beques.

La Norma comenta afegir banners comercials a la web del casal com una via addicional per recaptar diners.

Obra dels Lions

L'Anna comenta que les despeses de l'obra poden ser subvencionables, per tant, s'han d'incloure en la propera sol·licitud d'ajudes de la Generalitat: Promoció de l'obra, lloguer del local i descomptes d'entrades per estudiants. L'Ornella farà postals i pòsters per repartir en biblioteques universitats, llocs públics, cafès locals, etc.. I hauria d'haver-hi algú que ajudés amb la repartició.

Es proposa realitzar l'obra a la UCLA, en un dels teatres petits. Queda pendent definir i reservar la data. La Núria Dordal s'encarrega de les gestions.

L'Ornella presenta dos diferents dissenys realitzats pels pòsters. Es proposa imprimir 1.000 post-cards

Es comenta la repartició entre els membres del casal de les responsabilitats de cara a ajudar amb la obra (ajudants, venda d'entrades, relacions públiques,..)

L'Ornella té un vídeo de la lectura dels Lions a la seva càmera. S'encarregarà de capturar una foto d'aquest vídeo per posar-la en el

Apunteu al calendari Save the Date

23 de febrer Aniversari Casal / February 23th Casal's Anniversary
27 d'abril Aplec de Primavera / April 27th Spring Picnic
28 de juny Sant Joan / June 28th Sant Joan
28 de setembre Aplec de Tardor / September 28th Fall Picnic
7 de desembre Festa de Nadal / December 7 Christmas Party

Totes les dates seran actualitzades a través del nostre correu electrònic i Facebook.
All the dates will be posted through our email blast and Facebook.

Actes

corresponent article del butlletí.

Comptes de l’Aplec

Norma comenta els comptes de l’Aplec:
Total d’ingressos recaptats: \$2,132
–Es van vendre 111 racions de paella
–\$283 tickets per la rifa.
–\$189 de beneficis
–\$1,942 de despeses
Es comenta que potser es va comprar massa cervesa i vi pel passat Aplec i que es podrà aprofitar per la següent edició. També en aquestes despeses s’han contat certs articles que no són ben bé per l’Aplec, sinó pel casal. S’haurien de tornar a refer els comptes i revisar-ho. L’Anna s’encarregarà de tornar a fer els números.

Altres Qüestions

Es proposa avisar per email a la resta de gent disposada a assistir a les reunions del consell, amb la intenció de poder obtenir més participació i ajuda per les qüestions del casal.
Es proposa incloure a l’email de “tothom” els becaris Balsells, ja que sembla que actualment no hi són i, per tant, no reben alguns dels emails i avisos del Casal.
El Pere Garriga es va descuidar de firmar la primera pàgina de la subvenció del ministeri.

Casal dels Catalans de Califòrnia Reunió Ordinària del Consell Diumenge,14 de juliol de 2013

Assistents: Anna Torrents, Norma Vargas, Carme Roig, Pere Garriga, Marius Cucurny, Fabián Chavez, Laia Vicenç, David Escofet i Nicolas Valle.

Ordre del dia:

- Acta última reunió
- Agraïment casa Claretiana
- Tresoreria Subvencions
- Cadena Humana 11 de setembre
- Exposició Lone Ranger
- Proposta FIEC
- Referència Jordi Trenzano
- Web-Info Casal
- Butlletí
- Nous Socis
- Altres qüestions

Tresoreria

El Pere Garriga ingressa 40\$ d’un nou soci. Income Tax declaració del 2011 i 2012, li toca fer-ho al Quim Vallvé.

Subvencions 2012-2013

- El Pere Garriga va enviar la signatura que faltava per la subvenció del ministeri.
- L’Anna Torrents s’encarrega de la subvenció de la Generalitat.
- Referència Jordi Trenzano
En Jordi Trenzano ha demanat referències al casal.
- L’Anna Torrents demana una referència als estudiants de les classes que hauria fet.
- Es proposa que ell escrigui una memòria del que hauria fet.

Nous socis

Elena Lasheras, Ignasi Mas i Joan Maria Mauri, queden aprovats com a socis.

Proposta Cadena Humana (ANC)

- Es parla dels apartats a elaborar per la web del casal:
- Realitzar com a molt tard l’1 de setembre.
 - S’acorda el dia 25 d’Agost de 10-12h del matí.
 - Demana r línies mestres al Marc Triguell.
 - Es realitzarà al Griffith Observatory.
 - La Norma proposa contactar els mitjans de comunicació.
 - Proposta FIEC
 - Proposta “Records de la Catalunya exterior”. Fotografies d’activitats antigues (anterior 2000)
 - En Pere Garriga n’enviarà unes quantes.
 - Proposta societat civil institucionalitzada. (CIEMEN)
 - Proposta Pacte Nacional d’Acció Exterior, es comenta per si ens volem unir al manifest.
 - L’Anna mirarà d’obrir el fitxer del manifest.
 - Exposició Lone Ranger
 - Català de Sant Cugat que dibuixa el còmic Lone Ranger.
 - L’exposició Canals a Sant Cugat, demana ajuda per promocionar exposicions a Califòrnia.
 - Proposta d’exhibir els dibuixos originals del còmic Lone Ranger, ara que sortirà la pel·lícula.
 - En Marius proposa ajudar-los a trobar un lloc per exposar les obres. (Community Center) Delhi Center a Santa Anna. En Marius els donarà noms de companyies que munten exposicions.

Butlletí

Es pot tirar endavant, està llest per imprimir.

Altres qüestions

- La Norma està preparada per fer “face painting” al proper Aplec. El kit costa 25\$.
- La Norma proposa fer taller d’estels, es pot posar com a activitat del cau.
- La Norma i l’Anna Torrents fan el traspàs de poders de la tresoreria.
- La Laia va fer una reunió per remuntar el cau. Acorden reunir-se un cop al mes entre 4 pares per celebrar una festa popular catalana, acorden que sigui un cop a la casa de cada pare.
- L’Anna Torrents demana posar una nova contrasenya per al Bank of Amèrica, s’encarregarà la Norma.

Reunió Consell

**11 agost, 2013, 10:00 a 12:00
Rancho Dominguez**

Assistents: Pere Garriga, Anna Torrents, Ornella Torralba, Norma Vargas, Carme Roig, Montse Jason, Marius Cucurny

Ordre del dia:

- Subvencions
- Declaracions Impostos
- Franchise Tax Board, -Los Angeles Business Tax, -IRS
- Socis
- FIEC
- Tresoreria
- Cadena Humana a Griffith Park Observatory
- But 88 i Web
- Aplec de Tardor
- Altres Questions

Subvencions

S’esmenta l’email d’en Dani Gimeno del 4 de juliol titolat “Publicació Convocatòria de Subvencions CCE”. L’Anna informa que s’han fet totes les sol·licituds d’ajudes que es podien fer durant el temps reglamentari tant a la Generalitat com a l’Ambaixada. La Generalitat ha tramés al Casal una fracció de la subvenció atorgada pel 2012, el 20%. De moment no s’ha rebut res més de la Generalitat. L’Anna escriurà a la Generalitat aclarint aquest punt.
Declaracions Impostos
El Pere informa que ha tramés al Califòrnia

Franchise Tax Board la declaració d’ingressos pel 2012. Ha afegit una còpia a la carpeta del Casal del Dropbox. Cal fer encara la declaració pel 2012 al IRS.
El Pere també informa que al juny es van rebre cartes del Office of Finance de la ciutat de Los Angeles demandant al Casal els impostos del Business tax per ventes que s’han fet a la ciutat durant el 2012. La demanda venia a propòsit del LA Business Permit que el Casal havia obtingut quan es va fer la fira del llibre el 2012. El Pere ha respost per escrit que el Casal no havia tingut cap venta a la ciutat en el decurs del 2012. Ha afegit una còpia a la carpeta del Dropbox.

Socis

El Casal ha rebut i acceptat la sol·licitud de soci de Joan Mauri. També el pagament de la quota de la soci Teresa Wroblewski.

FIEC

FIEC informa que el pressupost per les Comunitats Catalanes de l’Exterior pel 2013 del govern català és 600 mil euros. Es preveu però que degut a la crisi econòmica el pressupost pateixi una retallada del 50%, similar a la del 2012.

Tresoreria

L’Anna informa que no hi ha hagut canvis en l’estat de comptes del Casal des de l’última reunió. S’acorda que la tresoreria és responsable de fer els tràmits anuals de les declaracions de ingressos als diferents organismes del govern. El llistat de formularis anuals que s’han d’omplir està al Dropbox del Casal. La tresoreria pot delegar aquesta funció a col·laboradors o a agents especialistes. Els ingressos de ‘Fund Raising’ s’han de declarar.

Cadena Humana a Griffith Park Observatory

Tal com es va acordar a la reunió de consell del juliol, la Cadena Humana de Los Angeles es farà al Griffith Park Observatory el 25 d’agost entre les 10 i les 12 del matí. L’anunci de la cadena de Los Angeles està al Facebook i a la pàgina web del Casal.
L’Ornella ha fet l’anunci que s’ha tramès al Tothom. Se suggereix que es participi a la Cadena per mitjà de l’Invite.
L’Assemblea Nacional Catalana, que fomenta

la formació d’aquestes cadenes entre les comunitats catalanes de l’exterior, ha donat instruccions de com s’ha de fer i trametre el vídeo de l’esdeveniment. Els vídeos s’editaran després i seran presentats als mitjans de comunicació. Se suggereix que un dels becaris dirigeixi el vídeo usant l’aparell del Quim Vallvé que se’ls va prestar fa uns Aplecs. L’Anna se’n cuidarà de posar-se en contacte amb ells.
En l’anunci de l’Ornella s’ha canviat la paraula Self-Determination per Independence. Tothom portarà una semarreta preferiblement groga o blanca. Es repartiran fullets explicant el perquè de la cadena. L’Anna s’encarrega. El Pere dirà unes paraules explicant l’esdeveniment al públic. Es parla de donar a conèixer als mitjans de comunicació enviant a City News Califòrnia, Inc.

But 88 i Web

L’Ornella informa que But 88 s’ha publicat i repartit. Els problemes que tenia la Web del Casal s’han resolt i torna a estar en funcionament.

Aplec de Tardor

L’Aplec de Tardor serà el 29 de setembre al Rancho.
El Pere dóna les etiquetes per fer la tramesa de l’anunci a la Montse. L’Ornella farà l’anunci. Cal donar l’anunci a La Española.
Hi haurà un taller de pintar cares pels nens. Es parla de demanar a un restaurant català nou de Santa Monica “Arros y Vi” de fer una demostració. La Carme els hi parlarà.

Altres Qüestions

L’Ornella informa que a Fullerton University hi ha un espai disponible per fer exposicions. Cal presentar una sol·licitud i pressupost.
Hi ha una exposició sobre Juníper Serra al Huntington Library.
El Modesto de la Comunitat Catalana assisteix breument a la reunió. Informa que a les sales adjacents a la de reunions es farà un cuina i un lavabo. També informa que les paelles i fogons dels aplecs es traslladaran a un magatzem dels jardins del Rancho. Es donarà la clau al Casal.

Reunió Consell

**8 de setembre, 2013, 10:00 a 12:00
Rancho Dominguez**

Assistents: Pere Garriga, Ornella Torralba, Norma Vargas, Carme Roig, Montse Jason, Marius Cucurny, Eli de Val

Ordre del dia:

Lectura acta reunió 11 d’agost
Problema amb la tramitació de subvencions de la Generalitat
Organització Aplec de Tardor
Inventari
Altres qüestions

Lectura acta reunió 11 d’agost

-L’acta és llegida i s’aprova.

Problema amb la tramitació de subvencions de la Generalitat

-Segons l’Anna Torrents que s’ha entrevistat amb el Dani Gimeno, el representant a la Generalitat de Comunitats Catalanes de l’Exterior, una de les subvencions que havia d’anar al Casal es va ingressar a un compte de La Jolla que podria ser del Casal dels Països Catalans de San Diego. Cal posar-se en contacte amb ells. El David Salom, que havia sigut el president del Casal de San Diego, ja no viu a Califòrnia. Cal investigar com posar-se en contacte potser buscant a la web o preguntant al Pere Català.

Organització Aplec de Tardor

-El Pere ha sol·licitat a Ingardia Brothers, el lloc on es compren els ingredients de la paella, un número de compte. És el C862.
-L’aplec de tardor serà el 29 de setembre. L’Ornel.la ha fet l’anunci.
-El Roger Rangel ens ha proporcionat el llistat de Becaris Balsells de UCI 2013/2014.
-La Montse farà el full de responsabilitats i organització de l’aplec que el Pere revisarà.
-Es compraran 12 barres de pa. L’Eli farà la sangria pel vermut.
-Una becaria farà la demostració culinària. Cal preguntar a l’Anna Torrents el seu nom i si encara està disposada a fer-ho.

Inventari

-Després de la reunió es farà un repàs de les existències del magatzem a l’armari del subterrani del Casal del Rancho.

Actes

- La Montse enviarà l’inventari en Word.
- El germà claretjà Modesto Leon, que ara administra la Casa Claretiana del Rancho, ha donat al Casal un magatzem al jardí del Rancho per guardar les paelles i les bombones de gas propà. El Pere té la clau.

Altres qüestions

- L'Eli expressa l'opinió de que el Casal està adoptant una actitud massa independentista. En l'últim aplec es va veure la senyera estelada penjada al davant de la plataforma i la manifestació de la Cadena Humana a Griffith Park va ser en bona part organitzada pel Casal. L'Eli remarca que no tothom que ve a les funcions del Casal i estima Catalunya està d'acord en que hauria de separar-se d'Espanya. La qüestió independentista és una actitud política i segons els estatuts el Casal no es pot adoptar públicament una posició en aquesta qüestió.
- El Pere respon que no creu que la qüestió de independència per Catalunya sigui una posició política. No obstant, el Casal tampoc voldria ferir les sensibilitats de ningú i, al contrari, vol que tothom es senti còmode a les nostres festes. Per tant, fins que la qüestió no sigui decidida d'una manera oficial, no es penjaran banderes estelades a les festes del Casal.
- Es comenta sobre la Cadena Humana que va tenir lloc a Griffith Park el passat 25 d'agost. Van assistir-hi més de 150 persones. La cadena està penjada a Facebook juntament amb les cadenes que es van formar en totes les principals capitals del món. L'Ignasi Mas i el Isaac Tintó, que no són socis del Casal, van dirigir i filmar la cadena. La Cadena Humana que es formarà al llarg de Catalunya es farà l'11 de setembre.
- L'Eli proposa que al Butlletí es publiquin capítols del llibre per nens "Història dels catalans" de Teresa Duran publicat per la Generalitat en 1987.
- Incloure Joan Sabatè al llistat del "tothom".

Reunió del consell 13 d'octubre del 2013

Assistents: Anna Torrents, Carme, Norma, Ornella, Laia, Montse, Quim, Esteban, Anna Güell

1. Comptes de l'aplec

\$1994 Ingressos
\$1498 Despeses (sense comptar lloguer del Rancho ni fotocòpies, que en total són aproximadament \$300)
És a dir que en total els beneficis van ser de \$200.
- La Norma puntualitza que per les reunions del casal s'haurien d'escriure els beneficis totals, és a dir que en les despeses també s'hi hauria d'incloure el lloguer del Rancho.
- Es comenta la baixa assistència a l'aplec com a possible causa del poc marge de beneficis d'aquest any.
- També es puntualitza que les tapes donen bons beneficis, ja que se'n fa un número limitat. Aquest any es van acabar totes i força d'hora.
- Els ingressos de la rifa van pujar fins a 250\$.
- S'apunta que la sangria potser tindria més èxit si es fes més d'hora, ja que a l'hora del cafè ningú en compra.
- Ingressos de les begudes ascendeixen fins a 420\$ (èxit de l'estrella i la Moritz).
- Es recomana un preu específic pel marxandatge per la propera vegada.

2. Estat de les subvencions de la Generalitat

- S'ha rebut el 20% de la subvenció del 2012, manca el 100% del 2011 i el 80% del 2012.
- S'ha enviat per error el 80% de la subvenció del 2011 al casal de San Diego.
- Va ser un error a l'hora d'escriure el swift, la generalitat són conscients de l'error i intentaran arreglar-ho.
- S'aprova que l'Ornella rebí \$500 d'honorari per l'edició del butlletí.

3. Estat de les subvencions del Ministeri

- No se'n sap res, no hi ha respostes. Ja no es compta amb elles.

4. Fundraising

- La Norma proposa fer un fundraising i ser autosuficients per no haver de dependre de les subvencions ja que és possible que en un futur ja no s'atorguin, tenint en compte la situació actual de Catalunya.
- Es parla de contactar amb empreses catalanes amb seu a LA.
- Queda pendent per la següent reunió fer un brainstorming de propostes per recollir fons.

5. Festa del 30è aniversari del casal

- Es proposa que sigui brunch.
- Que es faci en un restaurant, és a dir que no sigui com l'aplec.
- Finalment s'aprova que serà el dia 23 de febrer a Long Beach.

6. Llibre What the catalans want?

- Es proposa vendre'l per \$15 i parlar amb l'Antoni Strubell o l'editorial per canviar els llibres que no s'han venut per llibres de la nova edició.

7. Cau

- L'Ornella proposa fer el caga tió i el para Noel per la festa de Nadal i fer els Reis un altre dia.
- La Laia comenta que són 5 famílies i 6 nens i que es pot fer una reunió un cop al mes.
- També es proposa que es poden fer activitats com per exemple acampar a Big Bear.

8. Festa de Nadal

- S'aprofundirà en la pròxima reunió.
- L'Ornella farà els flyers.
- Data: 8 de Desembre.
- Lloc: Rancho Domínguez.

Becaris Balsells a UCI • UCI Balsell's Fellowship

Susana Anacleto Lupiáñez va néixer a Barcelona l'any 1985. Al juliol de 2009 es va graduar a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins,

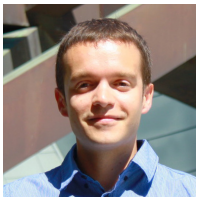
Canals i Ports de Barcelona (ETSECCPB) de la UPC, obtenint el títol d'Enginyeria de Camins, Canals i Ports. La Susana té experiència acadèmica internacional prèvia, ja que va fer una estada d'un any per estudiar el darrer curs de la seva carrera a la Faculty of Civil Engineering and Geosciences (CiTG), de la Delft University of Technology (TU Delft), als Països Baixos, entre el setembre de 2007 i el juny de 2008.

Al juliol de 2008, va entrar a treballar com a becària a COMSA EMTE, una coneguda empresa constructora catalana, per a desenvolupar-hi la seva tesina, en el marc d'un conveni de col·laboració universitat-empresa. La seva investigació es centrava en la modelització de la interacció via-tramvia. La seva tesina fou guardonada amb un premi nacional per a treballs del sector del ferrocarril, i fou publicada a una revista nacional del mateix sector que tracta temes sobre noves tecnologies i innovació. Malgrat que no es va especialitzar en enginyeria estructural, la Susana va redirigir la seva carrera cap a aquesta branca de l'enginyeria civil quan va ser contractada per COMSA EMTE per a entrar a formar part del seu departament tècnic de disseny i càlcul d'estructures, on hi ha treballat des del Setembre de 2009 fins al Setembre de 2013. Al 2013, la Susana va guanyar una Beca Balsells per a portar a terme un Màster en Enginyeria Estructural a l'escola d'Enginyeria Henry Samueli de la UC Irvine. El seu principal interès de recerca és l'enginyeria sísmica. A la Susana li encanta la natura, fer esport a l'aire lliure i viatjar.

Susana Anacleto Lupiáñez was born in Barcelona (Catalonia) in 1985. In July 2009, she graduated from the Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins, Canals i

Ports de Barcelona (ETSECCPB), obtaining the degree of Civil Engineering. She has previous international academic experience, as she studied her senior academic year at the Faculty of Civil Engineering and Geosciences (CiTG) of the Delft University of Technology (TU Delft), in the Netherlands, between September 2007 and June 2008.

In July 2008, she started an internship at COMSA EMTE, a renowned Catalan construction company, where she conducted her thesis, in the framework of a cooperation agreement between the company and the university. Her research was focused on the modelization of the track-tramway interaction. Her master thesis earned a national award and was published in a monthly national journal on the new technologies and innovations in the Spanish railway. Although she did not take the specialization in structural engineering, she redirected her career to this direction when she was hired by COMSA EMTE to work as a Structural Engineer in the technical department of the company. She worked there from September 2009 to September 2013. In 2013, she was awarded a Balsells Fellowship to pursue a MS degree in Structural Engineering at the Henry Samueli School of Engineering of the UC Irvine. Her main research interest is Earthquake Engineering. She enjoys traveling, nature and outdoor sports

David Butinyà i Teixidó va néixer a Banyoles el 1986. L'any 2009 es va graduar en Enginyeria Industrial a l'Escola Politècnica Superior (Universitat de Girona).

A l'any 2009 va rebre una beca de la "Fundació la Caixa" per estudiar un Màster en Enginyeria Matemàtica a la Universitat Carlos III de Madrid. La seva recerca es va centrar en la modelització i simulació numèrica. Durant el màster, va realitzar una estada de tres mesos a la Duke University (North Carolina). De l'octubre del 2011 i fins al setembre del

2013 va treballar com a enginyer mecànic a Hewlett-Packard, a la divisió de impressió de gran format a Sant Cugat del Vallès. Al 2013 va rebre la beca Balsells per estudiar el màster en Engineering Management a la Universitat de California, Irvine. A en David li agrada la tecnologia, viatjar i el cinema.

David Butinyà i Teixidó was born in Banyoles in 1986. In 2009, he graduated from Escola Politècnica Superior (University of Girona) obtaining a degree in Industrial Engineering. In 2009 he was a recipient of a fellowship from "Fundació la Caixa" to study a MS in Mathematical Engineering in Carlos III University, in Madrid. He focused his research on Modeling and Numerical Simulation. During the Master's degree, he spent three months in Duke University (North Carolina) as a visiting scholar. He graduated in 2011. From October 2011 to September 2013 he worked at Hewlett-Packard in its Large Format Printing Division, in Sant Cugat del Vallès. He worked as a mechanical and testing engineer. In 2013 he was awarded the Balsells Graduate Fellowship to study a MS in Engineering Management at the University of California, Irvine. David enjoys technology, travelling and cinema

Víctor De los Santos Bernad va néixer a Barcelona el 1988. Al juliol de 2009 va completar la carrera d'enginyeria tècnica aeronàutica especialitat

en aeronavegació a l'Escola Politècnica Superior de Castelldefels (EPSC). Després es va matricular a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT), on es va graduar al juliol de 2012 com a enginyer aeronàutic. Al setembre es va mudar a Londres per començar un màster en enginyeria informàtica a Birkbeck University of London. El va acabar satisfactòriament al Setembre de 2013.

Becaris Balsells a UCI • UCI Balsell's Fellowship

Ha participat en el projecte ICARUS a Castelldefels, desenvolupant un sistema de monitorització de superfícies de vol per UAVs i el seu estudi de seguretat. Pel projecte final de la carrera d'enginyeria aeronàutica es va traslladar a la University Of California Irvine per treballar amb el professor Lizhi Sun, realitzant anàlisis de tensions causats per delaminació i fractura en coets de combustible sòlid. El seu projecte de màster va consistir en una extensió per descarregar automàticament arxius des del navegador Google Chrome. A l'estiu de 2013 li va ser concedida la beca Balsells per realitzar estudis de doctorat en enginyeria mecànica i aeroespacial a la University of California Irvine. Està interessat en la recerca en control, disseny de sistemes i gestió del trànsit aeri. Al seu temps lliure li agrada tocar la guitarra, cantar, actuar, cuinar i viatjar.

Victor De Los Santos Bernad was born in Barcelona in 1988. In July of 2009 he completed his Navigation Systems Degree from the Escola Tècnica Superior de Castelldefels (EPSC). Later on, he enrolled the Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT), where he graduated in July 2012 as an Aeronautical Engineer. He moved to London that September to start an MSc in Computer Science at the Birkbeck University of London. He successfully finished it on September 2013. He participated in the ICARUS project in Castelldefels developing a flight surface monitoring system for UAVs and its safety assessment. For his senior project for the Aeronautical Engineering degree he moved to the University of California Irvine to work along Professor Lizhi Sun, doing stress analysis of delamination and crack effects on solid fuel rocket. His master's project consisted on an automatic file downloader extension for the Google Chrome browser. In the summer of 2013, he was awarded the Balsells fellowship to pursue PhD studies in Mechanical and Aerospace Engineering at the University of California, Irvine. His main interests of research are in control, systems

design and air traffic management.

On his spare time, he enjoys playing the guitar, singing, acting, cooking and travelling.

Manel Garrido Baserba va néixer a La Jonquera (Girona) el 1983. El 2006, va obtenir la llicenciatura en Ciències Ambientals a la Universitat de

Girona (UdG) amb l'especialització en enginyeria i tecnologia. Va compaginar els seus estudis treballant en diverses empreses internacionals (EASEN. CO , Xina; i Construfer Engenharia, Brasil) i a universitats de la UE (Leuphana , Alemanya i UdG , Catalunya). Al setembre de 2008, va obtenir el Màster en Ciència i Tecnologia de l'Aigua a la mateixa universitat i va completar el seu projecte de Màster a la Universitat Tècnica de Dinamarca (DTU), on va ser contractat com a investigador en el Departament de Bioenginyeria fins que va començar a treballar el 2009 com a estudiant de doctorat a l'Institut Català de recerca de l'Aigua (ICRA) i al Laboratori d'Enginyeria Química i Ambiental (LEQUIA) dins del projecte NOVEDAR_Consolider [CSD2007 - 00055]. En aquest període, va contribuir a desenvolupar i dissenyar noves eines i metodologies per a un Sistema d'Ajuda a la Decisió (EDSS) capaç de seleccionar les millors alternatives de tractament d'aigües residuals. Durant els seus anys com a estudiant de doctorat va obtenir diverses beques per dur a terme dues estades predoctorals, una a la Universitat Nacional Australiana de Canberra (ANU) i l'altra en el Grup d'Enginyeria Ambiental i Bioprocessos de Santiago de Compostela (Espanya). El 2013 va obtenir el doctorat amb la tesi "Desenvolupament d'un Sistema de Suport a la Decisió per a la selecció i l'avaluació integrada de diagrames de flux de processos en tractament d'aigües residuals". Tot seguit se li va concedir una beca Balsells per continuar fent recerca al departament d'enginyeria civil i ambiental de la Universitat

de Califòrnia, Irvine amb el professor Diego Rosso al Centre de Recerca de l'Aigua. Li agrada viatjar, el busseig, el cinema i l'observació de la natura i la fauna.

Manel Garrido Baserba was born in La Jonquera (Girona) in 1983. In 2006, he earned a degree in Environmental Science from the University of Girona (UdG), with a specialization in engineering and technology. He combined his degree working in several International companies (EASEN. CO, China; and Construfer Engenharia, Brasil) and EU Universities (LEUPHANA, Germany and UdG, Catalonia). In September 2008, he obtained an MSc degree on Water Science and Technology in the same university and completed his MSc project in the Technical University of Denmark (DTU) where he was hired as researcher by the BioEngineering Department until he started to work in 2009 as PhD student for the Catalan Institute for Water Research (ICRA) and the Laboratory of Chemical Engineering research group (LEQUIA) within the NOVEDAR_Consolider project [CSD2007-00055]. In that period, he contributed to develop and implement new tools and methodologies in a Decision Support System (EDSS) for the selection of the best wastewater treatment plant alternatives. During his years as PhD student he got several grants to carry out two main predoctoral fellowships, one at the Australian National University Canberra (ANU) and the other at the Group of Environmental Engineering and Bioprocesses in Santiago de Compostela (Spain). In 2013 he obtained the PhD with a thesis entitled "Development of a Decision Support System for the selection and integrated assessment of process flow diagrams in wastewater treatment". Then he was awarded a Balsells Fellowship to pursue postdoctoral research in the civil and environmental engineering department with Professor Diego Rosso in the Urban Water Research Centre of the University of California, Irvine. He enjoys traveling, diving, cinema and wildlife.

L'Arnau Garriga Casanovas va néixer a Molins de Rei (Barcelona) l'any 1990. Ha estat estudiant enginyeria superior aeronàutica a l'Escola

Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT) durant cinc anys. D'aquests, un l'ha passat estudiant a Itàlia seguint el màster en enginyeria aeronàutica de la Universitat di Roma La Sapienza (2011). Durant els estudis ha rebut diversos premis (com el premi CIRIT, premi Argo, concurs EmprènUPC, premi Caixa Manresa) l'últim dels quals ha estat el Balsells Travel Award amb l'objectiu de realitzar el projecte de final de carrera en quant a recerca relativa a la dinàmica de vol i control a la University of California Irvine. Li agrada llegir, viatjar i tocar instruments.

Arnau Garriga Casanovas was born in Molins de Rei (Barcelona) in 1990. He studied aerospace engineering in the five years program at the Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT). One year of which he spent studying abroad following the M.Sc. in aeronautics at the Università di Roma La Sapienza. (2011). Along his studies he received various awards (such as the CIRIT prize, Argo prize, EmprènUPC award, Caixa Manresa award) the latest of which is the Balsells Travel Award to conduct his senior project doing research at UCI in flight dynamics and control, which he is currently developing. He enjoys reading, travelling and playing music.

L'Anna Guell Izard va néixer a Sabadell el 1987. Es va graduar en enginyeria tècnica naval a la Facultat de Nàutica de Barcelona (FNB) el 2008 i en enginyeria

industrial a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona (ETSEIB) el 2013. Durant els dos últims anys a l'ETSEIB, va treballar de becària al departament de resistència de materials de la seva facultat, estudiant el vinclament de puntals d'acer de perfils prims i ajudant als estudiats a fer simulacions amb elements finits. De Setembre del 2012 fins l'Abril de 2013, l'Anna va rebre una beca Balsells undergraduate Mobility Program per fer el projecte final de Carrera a la Universitat de California, Irvine, amb el Professor Lorenzo Valdevit. La seva recerca estava enfocada en buscar la geometria òptima d'una retícula híbrida per tal de maximitzar l'absorció d'energia. El 2013 l'Anna va ser premiada amb la beca Balsells per poder estudiar al departament d'enginyeria mecànica i aeroespacial de UCI. Li interessa la recerca enfocada en la resistència de materials, les estructures i les simulacions amb elements finits. Li agrada el cinema, la musica, tocar la guitarra, fer vela i esquiar.

Anna Guell Izard was born in Sabadell in 1987. She graduated in Technical Marine Engineering from the Facultat de Nàutica de Barcelona (FNB) in 2008 and in Structural Engineering from the Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona (ETSEIB) in 2013. During her last two years at ETSEIB, she worked at the department of strength of materials of her school, analyzing the buckling of thin walled steel beams and helping students to do finite element simulations. From September of 2012 to April of 2013, Anna received a Balsells undergraduate Mobility Program to conduct her senior project at the University of California Irvine with Professor Lorenzo Valdevit. Her research was focused in finding the optimal geometry of a hybrid lattice to maximize its energy absorption. In 2013 Anna was awarded a Baslells Fellowship to pursue graduate studies in Mechanical and Aerospace engineering at the University of California, Irvine. Her research interests are strength of materials, structures and finite

elements simulations.

She likes cinema, music, playing the guitar, sailing and skiing.

La Laia Ferrer va néixer a Sant Cugat del Vallès el 1990. Va estudiar Enginyeria Aeronàutica a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial

i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT). L'estiu del 2012 va realitzar pràctiques a Ultramàgic, empresa líder mundial en globus aerostàtics. Actualment, està realitzant el Projecte Final de Carrera a la UCI gràcies al programa Balsells de mobilitat per a fer el projecte final de carrera amb el Professor Manuel Gamero Castaño. La seva recerca es centra en estudiar la viabilitat d'usar la pressió electrostàtica imposada en l'emissor dels motors col·loïdals per atomitzar el combustible i governar així el flux. En el seu temps lliure, li agrada practicar esports, llegir, mirar pel·lícules i viatjar.

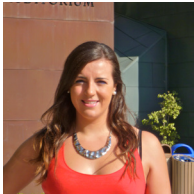
Laia Ferrer was born in Sant Cugat del Vallès in 1990. She is studying Aerospace Engineering at Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT). During the summer of 2012 she worked at Ultramàgic, world leaders in hot air balloons. At present, she is doing her Senior Project at UCI as part of the Balsells Undergraduate Mobility Program with Professor Manuel Gamero Castaño. Her research is focused on the study of an alternative propellant feed system for colloidal thrusters, that is based on the use of the electrostatic pressure imposed on the emitter tip to atomize the propellant to drive the flow. In her spare time, she enjoys practicing sports, reading, watching movies and traveling.

Becaris Balsells a UCI • UCI Balsell's Fellowship

Adrián Ortega Novillo va néixer a Figueres (Girona) el 1987. El 2011, es va graduar a l'Escola Politècnica Superior (Universitat de Girona), i va obtenir el títol d'Enginyer Industrial. Més tard, el 2012, va obtenir el títol de Màster en Mecànica de Materials i Estructures (Universitat de Girona). Des del gener 2012 fins al setembre de 2013 va formar part del Grup de Recerca d'Anàlisi i Materials Avançats per al Disseny Estructural (Universitat de Girona). El seu tema principal de recerca es va centrar en la Mecànica de la Fractura, especialitzant-se en la determinació de la llei cohesiva de materials quasi-fràgils. L'estiu de 2013 se li va concedir una beca Balsells per obtenir un títol de doctorat en Enginyeria Mecànica i Aeroespacial de la Universitat de Califòrnia, Irvine. El seu principal interès és la investigació en Mecànica de Sòlids. Li agrada el cinema, viatjar i sortir amb els amics.

Adrián Ortega Novillo was born in Figueres (Girona) in 1987. In 2011, he graduated from the Escola Politècnica Superior (University of Girona) obtaining a degree in Industrial Engineering. Later in 2012, he received a Master of Science degree in Mechanics of Materials and Structures (University of Girona). From January 2012 to September 2013 he joined the Analysis and Advanced Materials in Structural Design Research Group (University of Girona). His main research topic was focused on Fracture Mechanics, specialized in determining the cohesive law of quasi-brittle materials. In summer 2013 he was awarded a Balsells Fellowship to pursue a PhD degree in Mechanical and Aerospace Engineering at the University of California, Irvine. His main research interest is in Solid Mechanics. He loves cinema, travelling and hanging out with his friends.

La Irene Rodríguez Alegre va néixer a Barcelona l'any 1987 i és Enginyera en Telecomunicacions per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Al 2011 va estudiar a la University of Surrey (Regne Unit) amb el programa Erasmus, involucrant-se en els camps de l'espai i la teledetecció per satèl·lit ("remote sensing"). Aquell estiu va treballar al Centre for Communication Systems Research a Surrey. Durant el curs 2011-2012 va ser acceptada pel programa EAP per estudiar a la University of California Santa Cruz, on va dur a terme el seu projecte final de carrera basat en el desenvolupament d'un "Sistema de Detecció d'Embarcacions mitjançant radar d'alta freqüència". Posteriorment, va ser seleccionada per treballar a Agència Espacial Europea, per col·laborar amb l'equip del satèl·lit SMOS, la seva missió al departament va ser la "Detecció d'interferències RFI a partir de les dades polarimètriques del satèl·lit SMOS". L'estiu de 2013 va rebre la Beca Balsells per dur a terme els seus estudis de postgrau a la University of California Irvine. Es troba al departament d'EECS, centrada en el Processat de Dades i d'Imatges, el seu principal interès és la investigació en el camp de la teledetecció per satèl·lit o remote sensing. A Barcelona ha treballat durant 6 anys com a instructora de vela al Port Olímpic. Les seves aficions són viatjar pel món, ballar, navegar i fer windsurf.

Irene Rodríguez Alegre was born in Barcelona in 1987. She is a Telecommunications Engineer by Universitat Autònoma de Barcelona. In 2011 she studied at University of Surrey (United Kingdom) on Erasmus exchange, getting involved in the fields of space and satellite remote sensing. That summer she worked on the Centre for Communication Systems Research at Surrey. Later that year, she was accepted by the EAP

program and studied at University of California Santa Cruz, where she pursued her final thesis research in "Vessel detection using HF radar". In 2012 she was selected by the European Space Agency to work in the SMOS Satellite Calibration team, her mission being the "Detection of Radio Frequency Interferences from SMOS Polarimetric Data". By summer 2013 she was awarded a Balsells Fellowship to pursue graduate studies at the University of California Irvine, where she is working on the EECS department focusing on Image and Data Processing. Her main research interest is Satellite Remote Sensing. She has worked as a sailing instructor for 6 years in Barcelona. Her main hobbies are travelling the world, dancing, sailing and windsurfing.

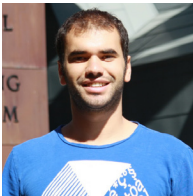

Clara Salvador va néixer a Barcelona l'any 1989. Ha estat estudiant d'Enginyeria Geològica a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins Canals i

Ports de Barcelona (UPC) i de la Facultat de Geologia (UB) d'on es graduarà aquest pròxim 2014. Des del Setembre fins al mes de Març de 2014 estarà realitzant el projecte de fi de carrera (PFC) a la Universitat de California Irvine gràcies la beca de mobilitat Balsells on està realitzant un estudi per simulació experimental d'un flux multifàsic per fractura a través d'un medi porós en el departament CEE, on el tutor del projecte és el Professor Russell Detwiler. En temps d'oci li agrada realitzar diversos esports, la música i viatjar.

Clara Salvador Roda was born in Barcelona in 1989. In 2014 she will graduate as a Geological Engineer from the Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Barcelona (UPC) and Facultat de Geologia(UB). From September to March, she has received the Balsells Undergraduate Mobility Award

to complete her senior project (PFC) at the University of California Irvine, where she is doing research in experimental measurements of two phase flow through fractured porous media in the CEE Department conducted by Professor Russell Detwiler. In her spare time, she enjoys sports, music and traveling.

En Joan Santacana Vall va néixer a Lleida al gener de 1989. El 2010, va obtenir el títol d'enginyer tècnic industrial mecànic de l'Escola

Politécnica Superior de la Universitat de Lleida. Va realitzar el seu projecte final de carrera al VIA University College a Horsens (Dinamarca) mitjançant una beca Erasmus. Després d'acabar la primera carrera, va continuar estudiant a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT) de la Universitat Politècnica de Catalunya, on es va graduar l'abril de 2013 com a Enginyer Industrial. Va dur a terme el seu projecte final de carrera a la Universitat de Califòrnia Irvine amb el premi de Mobilitat Balsells, on va realitzar investigacions sobre mesures automatitzades en la flama dels hidrats de metà. El 2013 va ser guardonat amb la beca Balsells per realitzar el Màster en Enginyeria Mecànica i Aeroespacial de la Universitat de Califòrnia, Irvine. En el seu temps lliure li agrada jugar a futbol, viatjar i sortir amb els amics.

Joan Santacana Vall was born in Lleida in January 1989. In 2010, he obtained the Degree of Mechanical Engineering from the Escola Politècnica Superior of the Universitat de Lleida. He pursued his senior project at the VIA University College in Horsens (Denmark) with an Erasmus scholarship. After finishing his first degree, he enrolled the Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT) of the Universitat Politècnica

de Catalunya, where he graduated in April 2013 as an Industrial Engineer. He conducted his senior project at the University of California, Irvine, with a Balsells Undergraduate Mobility, and his research was focused on automated measurement in a methane hydrate flame. In 2013 he was awarded the Balsells Graduate Fellowship to pursue an MS in Mechanical and Aerospace Engineering at the University of California, Irvine. His hobbies are playing soccer, travelling and hanging out with friends.

Socis Memberships

Hola a tots!
Sóc **l'Esther Grifoll**, catalana de Sant Cugat del Vallès, i estic molt contenta de formar part del Casal dels catalans de Califòrnia! Porto 8 anys als EUA (set anys a Chapel Hill, NC, i un any a Los Angeles). Sóc farmacèutica informàtica i treballo pel departament de Qualitat de UCLA per la implementació d'un software clínic que es diu EPIC. És per això que no torno a BCN... La meva feina ni tan sols existeix allà! De totes maneres, des de que us vaig conèixer a la festa passada de Sant Joan sembla que ja he trobat la meva nova família americana-catalana. Ara ja només trobo a faltar la Tramuntana de la Costa Brava, les farmàcies que venen medicaments sense recepta, la varietat de marisc fresc, i les notícies de TV3 en català. Ah i si passeu per West L.A... truqueu-me! M'entretinc fent CrossFit, excursions de muntanya,...menjant, menjant, menjant..., i qualsevol oportunitat que sorgeixi per passar-ho bé. Ens veiem a la festa de Nadal si no abans!
Petons,

*Hello everyone!
I am Esther Grifoll, a Catalan from Sant Cugat del Vallès, and I am very happy to be a part of Casal dels Catalans de California! I've been living in the US for eight years (seven years in Chapel Hill, NC, and one year in Los Angeles). I*

am a pharmacist and I work in the Department of Quality Control of UCLA to implement a clinical software known as EPIC. That is why I am not going back to Barcelona... My job doesn't even exist there! In any event, from the time I first met you to the party we had for Saint John's Day I feel as though I've found my American-Catalan family. Now I only miss the winds of the tramuntana of the Costa Brava. the drug stores that sell medicine without a prescription, the variety of fresh shell fish and the news of TV3 in Catalan. Oh, if you are in the West LA area... give me a ring! I spend my leisure time doing CrossFit, mountain hiking... and eating, eating, eating..., and any opportunity that comes up to have a good time. See you all at the Christmas party if not before! Kisses,

*Esther Grifoll
Mòbil 919-699-7766
Esther.grifoll@gmail.com*

El CAU de la Mainada

5 d'octubre

El passat 5 d'Octubre el Cau es va trobar a ca l'Estrella per celebrar una costum valenciana, la "Mocadorà". La Mocadorada o Mocadorà (pronunciat "mokaorà") és una celebració popular de la ciutat de València i rodalies, que té lloc cada 9 d'Octubre, dia de Sant Dionís, coincidint amb la Diada Nacional del País Valencià. La tradició és que els homes regalen a les seues parelles un mocador pel coll el qual embolica uns dolços de massapà cru, de diferents formes i colors. Aquests dolços representen les fruites i hortalisses de l'horta de València, i envolten dues figures principals més grans fetes de massapà cuit: la piuleta i el tronador. L'origen d'esta tradició comença al 1238, quan el Rei Jaume I "El Conquistador" entrà a la Ciutat de València, juntament amb el seu seguici i la seua dona, Na Violant d'Hongria, després d'un llarg setge. Els valencians els varen oferir com a ofrena i vassallatge les fruites i verdures de l'horta valenciana. Passats els anys també es va establir la costum que els joves obsequiarren a les seues núvies la "mocadorà" com a reina del seu cor. Estrella Ciscar

October 5th
Last October 5th the CAU met at Estrella's home to celebrate the Valencian custom called "mocadora".
The "mocadorada" or "mocadorà" (pronounced "mokaorà") is a popular festivity of Valencia and its suburbs, which takes place on October 9, Saint Dionis, which is the National Holiday of the Valencian Country.
The tradition is for men to buy a scarf for their lady into which is wrapped sweets made of raw marzipan of different colors and shapes that represent different fruits and vegetables of Valencian farms, all of which are arranged around two larger figures made out of cooked marzipan called: "la piuleta" and "el tronador", i.e. the chirper and the thunderer.
The origin of this tradition goes back to 1238 when King James I the Conqueror entered Valencia together with his court and his wife Violant of Hungary after a long siege. The Valencians gave them as offering and vassalage fruits and vegetables from Valencia's gardens. After some time the tradition was that young men would present their sweethearts the "mokaorà" as the queen of their hearts.
Estrella Ciscar

The CAU (Casal's Kids Club)

2 de novembre

El passat dissabte 2 de novembre el CAU es va reunir a casa de la Marta Novials per celebrar la tardor. El Xavier, el Vicent, el Cesc, el Marcel i la Marina van cantar "Cargol Treu Banya" mentre feien un cargol de fang amb una closca de nou. Li van posar les banyes, els ulls i el van deixar assecar al sol a sobre una fulla. També van cantar la cançó de la castanyera i van jugar al jardí. Van dinar una pasta boníssima feta per la Laia, i de postres van menjar lioneses cortesia de l'Ornel·la, i uns panellets de pinyons, que no faltin! Marta Gumm

November 2nd
"Last Saturday on the 2nd of November the CAU gathered at the home of Marta Novials to celebrate autumn.
Xavier, Vicent, Cesc, Marcel i Marina sang "Snail Pull out your Horn" while they made a clay snail with a shell made out of a walnut. They made its horns, its eyes, and they let it dry in the sun on a leaf.
They also sang the song of the chestnut seller and played in the garden.
We ate a wonderful pasta made by Laia and desert pastries courtesy of Ornel·la and of course the typical pinenut little cakes were not forgotten!"
Marta Gumm

Cadena humana a Los Angeles Human chain in LA

La Cadena Humana es va formar al Griffith Park Observatory de Los Angeles el diumenge 25 d'agost. L'Observatori, un museu/observatori astronòmic construït els anys 30, està enclava32t en un bell parc de muntanya amb una preciosa vista de la ciutat. És un lloc molt concorregut pels habitants de la ciutat i turistes, especialment els caps de setmana. Des del mirador de l'observatori també es poden contemplar les famoses lletres del "Hollywood Sign" fixades a una cara de l'abrupta muntanya.

L'hora fixada per fer la cadena eren les 11 del matí. Era un matí assolellat i no massa calorós d'estiu. Des d'abans de les deu anaven arribant els formadors de la cadena en sa majoria vestint samarretes grogues, i alguns amb capes de senyeres i estelades. Eren catalans i catalanes de totes les edats, famílies amb nens, alguns en cotxet, estudiants, professionals, jubilats... Alguns érem del Casal de Los Angeles, d'altres del de San Diego, d'altres eren turistes catalans que s'havien assabentat de la cadena per Internet o a través d'algun amic, i d'altres eren simpatitzants americans o de diferents països d'Europa. Alguns havien viatjat més de 150 km aquell matí per arribar. Érem molts més dels que esperàvem, fins a 130! La gent s'anava congregant, fent tertúlia a l'ombra de la gran façana de l'observatori.

A les 11 en punt un dels organitzadors va explicar com es formaria i filmaria la cadena. Ens vam distribuir al llarg del mirador de manera que no s'obstaculitzés l'accés a l'observatori. Va ser maco i segurament més emocionant del que molts ens esperàvem... donar-nos les mans amb fermesa expressant la nostra solidaritat amb el poble català pels seus anhels d'independència.

Al final ens vam reunir per fer unes quantes fotos de grup i amb alguns crits de "In-de-pen-dèn-cial!" i "Visca Catalunya!" vam acabar la nostra demostració. Ens vam acomiadar els uns dels altres a poc a poc, fent noves amistats, animats, emocionats i esperançats.

The Human Chain joined together at the Griffith Park Observatory of Los Angeles on Sunday August 25. The Observatory, a museum and astronomical observatory built in the 1930s, is located in a lovely mountain park with a beautiful view of the city. It is a popular place visited by both the city's population and tourists, especially on weekends. From the side of the Observatory there is an excellent view of the famous letters of the Hollywood sign anchored to one of the most rugged sides of the mountain.

The time to start the chain was set at 11 AM. It was a sunny day and not too warm for this time of the year. The people who were to form the chain started to arrive at 10, all easily distinguishable because of their yellow T-shirt or because they were draped with the Catalan flag over their shoulders. They were Catalans of all ages, families with children, some in strollers, as well as students, professionals, retired couples... Some of us were from the Catalan Club of Los Angeles, others from the San Diego Club, others were Catalan tourists who had learned of the event through a friend or the Internet. Others were sympathizers from America or different European countries. They kept on coming. Some of them had traveled more than 100 miles that morning to get to the park. A lot more people than we expected came, over 130! They congregated in groups in animated conversations by the shade of the great façade of the Observatory.

At 11 sharp one of the organizers started to explain how the chain was to be formed and filmed. We distributed ourselves along the viewing rail on the side of the Observatory in such a manner as to not obstruct the museum visitors. It felt good and probably more exciting than many of us expected to firmly hold hands with our partners expressing our solidarity with the hopes of the people of Catalonia for independence.

At the end we all gathered together for a group portrait. And with rallying cries for "Independence!" and "Long Live Catalonia!" we ended our demonstration. We said our farewells to one another little by little, having established new friendships, and being encouraged, excited and hopeful for the future.

10 Arguments per rebatre els equívocs històrics més habituals de Catalunya

DESMONTANT TÒPICS

Publicat a la revista *Sàpiens* del mes de Març de 2013. Autor: Jordi Mata

*Peu de figura: El vassallatge dels comtats catalans a la monarquia franca de l'emperador Carlemany (a la imatge) sempre es va limitar a les formes, ja que els comtes podien desenvolupar una política exterior pròpia.
Figure caption: The feudal vassalage of the Catalan counts to the Frankish Kingdom of Emperor Charlemagne (shown in the image) was always limited to a formality as the counts could develop their own foreign policy.*

1. CATALUNYA NO HA ESTAT MAI UNA NACIÓ

Totes les nacions i allò que les caracteritza: ètnia, llengua, territori, tradicions comunes...s'han construït de mica en mica, i Catalunya no n'ha estat una excepció. A les acaballes del segle VIII la major part de la península Ibèrica la controlava l'emirat de Còrdova. Va ser aleshores quan es va constituir la Marca Hispànica, una unitat administrativa integrada a l'imperi Franc de Carlemany i en la qual van quedar aplegats bona part dels territoris que han acabat configurant Catalunya. En conseqüència, el seu origen es vincula a l'estat cristià més poderós de l'època, que s'estenia fins al centre d'Europa, l'imperi Carolingi, i no a cap altre.

Els territoris de la marca hispànica

Aquests territoris de la Marca, dividits en les demarcacions comtals de Pallars-Ribagorça, Urgell-Cerdanya, Rosselló, Empúries, Girona i Barcelona, van gaudir d'un poder prou autònom perquè la seva relació de vassallatge amb la monarquia franca es limités a les formes, ja que, de fet, els comtes tenien la capacitat de desenvolupar una política exterior pròpia i establir contactes diplomàtics tant amb els califes de Còrdova com amb la cort pontifícia romana. Així, durant el segle IX, els comtes van vertebrar i compactar el país en emprendre una política de repoblament d'aquelles zones devastades per les lluites contra els musulmans i van enfortir el seu poder fins a adquirir un grau de sobirania respecte del rei franc, sovint absent i amb escassos mitjans per mostrar la seva autoritat. Finalment, al llarg del segle X es van trencar els vincles de vassallatge dels comtes amb l'imperi Carolingi, extrem que es va confirmar a partir del 988, quan Borrell II, comte de Barcelona, Girona, Osona i Urgell, no va renovar el jurament de fidelitat al rei Hug Capet, acte que

s'ha interpretat com la ratificació de la independència dels comtats catalans, ja efectiva des de feia temps. Ja independents dels francs, els comtes catalans van mantenir intenses lluites amb els sarraïns a la Península per eixamplar les seves fronteres i van mirar cap a diferents horitzons per prestigiar la seva autoritat. Així, Ramon Berenguer III va signar el 1127 amb el comte de Sicília, Roger II, el que es considera el primer tractat internacional amb la intervenció de Catalunya com a entitat sobirana, sense lligams amb altres nacions. La conquesta de les taifes andalusines de Tortosa i Lleida els anys 1148 i 1149, seguida d'un moviment repoblador que duraria més d'una generació, va acabar de configurar geogràficament el país a grans trets. Catalunya va esdevenir una societat feudal amb una forma de govern, la sobirania comtal, que va bastir estructures d'estat. En el transcurs del segle XII també es constata l'existència d'altres elements que conformen la identitat nacional, com la llengua. El document més antic que es conserva escrit en català és un fragment d'una traducció feta a mitjan segle del Forum iudicum, un codi de lleis visigòtic, gairebé contemporani de les Homilies d'Organyà, un sermonari destinat a la predicació de l'evangelí redactat entre el final del segle XII i el començament del XIII. Paral·lelament a l'ús de la llengua hi ha la primera aparició de mots fàcils de relacionar filològicament amb Catalunya i catalans en els documents escrits que es llegeixen en el Liber Maiolichinus de gestis Pisanorum illustribus, una crònica pisana del 1114 que parla de la fugaç conquesta de Mallorca per un estol format amb homes de Pisa i Barcelona i que esmenta els "catalanenses" i "Catalania".

Les quatre barres

Pel que fa a l'escut i la bandera de Catalunya, s'inspiren en el senyal heràldic de llinatge dels comtes de Barcelona: pals de gules damunt un camp d'or. Apareix per primer cop en un segell amb què Ramon Berenguer IV va validar un document el 2 de setembre del 1150, encara que es discuteix si la decoració de les tombes d'Ermessenda de Carcassona i de Ramon Berenguer II amb el mateix senyal és anterior o fruit d'una restauració posterior. D'ençà del regnat de Jaume I, el nombre de pals es va concretar en quatre.

2. CATALUNYA NO HA ESTAT MAI SOBIRANA PERQUÈ PERTANYIA A LA CORONA D'ARAGÓ.

L'any 1137, el matrimoni del comte de Barcelona Ramon Berenguer IV amb Peronella, filla del rei d'Aragó, va significar una unió dinàstica de Catalunya i Aragó però no una fusió política ni social. Es va tractar, doncs, d'una federació d'estats en la qual cadascun va mantenir les seves lleis i institucions, si bé ambdós eren governats per una única testa coronada. Hi ha un segon punt que també cal explicar. Sovint s'ha considerat que Catalunya, com que era un principat i no un regne, tenia un poder de rang inferior o sotmès a la Corona d'Aragó. En època moderna, aquesta confusió es va accentuar especialment quan es van començar a identificar els antics regnes amb els estats moderns: el regne de França, el regne d'Espanya... Però, en realitat, en l'època medieval els títols dels territoris fossin regnes, comtats o marquesats, no eren rellevants, ja que les relacions eren sobretot nterpersonals: ser rei o

comte era exactament el mateix pel que fa a l'ús i l'ostentació del poder. Per tant, el comte de Barcelona era sobirà o reial; és a dir, que no tenia cap autoritat per sobre d'ell. Això s'inicià amb Borrell II, que no va renovar el jurament de fidelitat als monarques francs, i es va posar per escrit al tractat de Corbeil del 1258, entre Jaume I i el rei de França Lluís IX. De fet, fins i tot el pacte entre Franco i Joan de Borbó, pare de l'actual rei, sobre el nom que aquest havia d'utilitzar té aquest significat: era conegut com a comte de Barcelona, que, a tots els efectes, des del punt de vista de la legitimitat dinàstica equival exactament a rei d'Aragó, de Castella o de Lleó.

D'esquena a la península

Així, la unió dinàstica amb Aragó no va significar res similar a col·laborar amb altres estats peninsulars en la construcció d'allò que hom anomenarà Espanya. Fora de la conquesta del regne sarraí de València efectuada per Jaume I, la política expansiva del Casal de Barcelona es va adreçar cap al nord i cap a la mar. La penetració a Occitània, al sud de França, va ser una empresa que es va cloure el 1213 amb la derrota i la mort del comte rei Pere el Catòlic a la batalla de Muret. Més reeixida va ser l'aventura marítima, ja que en els segles XIII i XIV la corona catalanoaragonesa va convertir en tributaris alguns estats nord-africans i els regnes de Mallorca, Sardenya, Sicília i Nàpols, els ducats d'Atenes i de Neopàtria i el comtat de Malta, en una demostració de vocació europea i mediterrània.

3. AMB ELS REIS CATÒLICS NEIX LA NACIÓ ESPAÑOLA.

La pretensió que els Reis Catòlics van fundar una nació, quelcom que no es pot fundar en una data concreta perquè les nacions són conseqüència d'una evolució cultural i no d'un arranjament polític, es barreja amb la idea, també errònia, que allò que creen realment és un estat que se superposa a un concepte geogràfic. En el segle XV Espanya era el nom modern de la Hispània romana, que geogràficament havia correspost a allò que avui coneixem com a península Ibèrica. Aquest fet permetia que els portuguesos, ja aleshores amb estat propi, es consideressin també part d'Espanya. De fet, els mateixos Reis Catòlics tenien clara aquesta qüestió, com ho demostra el fet que mai no prenguessin el títol de reis d'Espanya. Un altre factor que contribueix a embolicar-ho tot és que la parella pertanyia a dues branques d'una mateixa família, els Trastàmara, detall que reforça una impressió d'unitat sense fissures.

La renúncia de ferran en morir isabel

A banda, la cort castellana també tenia clar d'on era rei de debò Ferran II. En morir Isabel I el 1504, el seu vidu va renunciar a Castella a favor de la seva filla Joana i del marit d'aquesta, Felip el Bell, per evitar un enfrontament armat i va tornar a Aragó. Es va tornar a casar l'any següent amb la princesa Germana de Foix amb l'esperança que li donés un hereu per al tron catalanoaragonès, maniobra que va enfurismar els nobles castellans en entendre que amb això Ferran volia impedir que Joana i Felip heretessin la seva corona. I així era. El naixement de l'únic fill de la parella el 1509, Joan d'Aragó i Foix, implicava la separació explícita dels regnes de Castella i Aragó, però el nadó va morir poques hores després d'haver nascut.

Un corrent historiogràfic defensa que tan sols es pot parlar d'una unificació real d'Espanya a partir de la guerra de Successió, que suprimeix la personalitat política i jurídica de la Corona d'Aragó i uniformitza els diferents territoris de la monarquia d'acord amb els usos del regne de Castella. Tanmateix, aquestes reformes de caràcter estatal i estructural tampoc no atorgarien consistència a una hipotètica nació espanyola. Altres opinions situen l'origen del concepte el 1812, tot fent-lo coincidir amb la Constitució de Cadis i la definició de nació que es va escampar arreu arran de la Revolució Francesa.

4. CATALUNYA NO HA TINGUT MAI UN EXÈRCIT PROPI

Els exèrcits ja existien en èpoques en què la seva professionalització era escassa o nul·la i, fora de les tropes mercenàries, els integraven paisans sovint sense experiència de combat. A Catalunya això ja es recollia en el segle XI en un usatge de Barcelona, el Prínceps namque, que establia, en cas d'amenaça d'invasió, la potestat del sobirà a cridar a les armes tots els homes útils per a la defensa del país. Només podia ser invocat quan el sobirà era present al territori i no tenia validesa fora del Principat, circumstàncies que van reforçar el compromís entre els governants i el poble i van afavorir la noció d'autodefensa, la formació de milícies, la possessió d'armes i el rebuig a participar en exèrcits i en guerres exteriors.

Defensa ininterrompuda durant set segles

Del Prínceps namque, se'n va derivar el sacramental, una organització paramilitar basada en un jurament que agermanava diversos pobles per garantir la seva pròpia seguretat, que al seu torn va ser l'origen d'una altra organització d'autoprotecció civil, el sometent, institucionalitzat en el segle XIII durant el regnat de Jaume I, que tenia alhora caràcter policial en l'àmbit local i militar en l'àmbit general. Fora de les limitacions que estipulava el Prínceps namque, cal recordar la infanteria lleugera que van ser els almogàvers i la seva expedició a l'Orient al principi del segle XIV. Durant la guerra dels Segadors es va constituir el Batalló del Principat, un exèrcit regular format per quatre terços de mil dos-cents cinquanta homes en deu companyies de cent vint-i-cinc homes cadascuna i cinc-cents soldats de cavalleria en vuit companyies, que va romandre actiu fins al 1652. En el conflicte següent, la guerra de Successió, van destacar el Regiment de Reials Guàrdies Catalanes, una unitat militar d'elit del bàndol aliat que va participar en les dues ocupacions de Madrid i en les batalles d'Almenar i Saragossa, el Regiment de la Generalitat, creat el 1705 i enquadrat en l'Exèrcit Regular Austríacista i després en l'Exèrcit Regular de Catalunya, i la Coronela, força armada del municipi de Barcelona i nodrida per la gent dels gremis, sota el comandament del conseller en cap del Consell de Cent. Finalment, el decret de Nova Planta va derogar el Prínceps namque vigent des del segle XI.

Un cos d'elit durant la guerra civil

La darrera presència castrense catalana a la història va correspondre al Regiment Pirinenc número 1, format el novembre del 1936 per decret de la Generalitat, que volia construir un exèrcit propi a causa

10 Arguments per rebatre els equívocs històrics més habituals de Catalunya

DESMONTANT TÒPICS

Publicat a la revista Sàpiens del mes de Març de 2013. Autor: Jordi Mata

de la guerra civil, afany que es va concretar el 6 de desembre amb la creació de l'Exèrcit Popular de Catalunya. Es tractava de la primera unitat militar d'obediència estrictament catalana des del 1714, i es podia considerar un cos d'elit que es va distingir per un nivell de disciplina que contrastava amb la desorganització que va caracteritzar l'exèrcit republicà. El Regiment va defensar el Palau de la Generalitat dels atacs anarquistes durant els fets de Maig del 1937, i en perdre la Generalitat les competències de defensa va ser incorporat a l'Exèrcit de la República, on els seus membres van ser objecte de mesures disciplinàries d'extrema duresa o destinats a missions suïcides pel seu tarannà obertament separatista.

5. CATALUNYA ÉS BILINGÜE DES DEL SEGLE XV

Accés al tron d'Aragó de la dinastia dels Trastàmara arran del compromís de Casp (vegeu Sàpiens 115) va afavorir un progressiu monolingüisme castellà a la cort, fet que va provocar que les elits adoptessin el castellà des de l'inici del segle XVI tot coincidint amb el seu afermament com a llengua comuna de tots els territoris de la monarquia hispànica. Molts escriptors catalans van escriure la seva obra en castellà en un període en què la impremta va propiciar l'edició en aquest idioma, més rendible que fer-la en català. Però tot plegat no va implicar que l'ús del català minvés o fos substituït enlloc, ni tampoc que es produís una castellanització massiva de la població.

La ‘paraula de déu’, en la llengua del poble

Al contrari. El català va ser l'única llengua de les institucions fins al 1714, com ho demostren els Dietaris de la Generalitat de Catalunya i el Dietari de l'antic consell barceloní, i es va mantenir com a única llengua col·loquial durant els segles XVI i XVII. L'Església va fer un ús majoritari del català en la predicació perquè va entendre que era la parla del poble, circumstància que va fer constar el religiós jesuïta Pere Gil en el seu pròleg a la seva traducció del llatí al català de l'obra La imitació de Crist (1621), de Tomàs de Kempis: “Exceptuades algunes poques ciutats com Barcelona, Tarragona, Girona, Tortosa i Lleida, i algunes viles, com Perpinyà, Vilafranca del Penedès, Cervera, Tàrraga, Fraga, [...] no és ben entesa la llengua castellana de la gent comuna”. L'esforç per implantar un bilingüisme real no es va desenvolupar fins al segle XVIII, en dictar-se des de Madrid les mesures administratives contràries a l'ús oficial del català i al seu ensenyament.

Una ‘decadència’ relativa

Hom pot creure que el tema del bilingüisme vinculat a aquesta etapa es relaciona amb la Decadència, caracteritzada per la disminució de l'ús literari del català i la poca qualitat dels textos que s'hi produïren. El de la Decadència és un concepte que cal matisar i revisar, construït per intel·lectuals del segle XIX i crítics posteriors. Si bé va existir un abandó de la creació literària en català, van proliferar els llibres de divulgació científica o tècnica escrits en català que tractaven de disciplines com la medicina, l'agricultura, l'ensenyament, la historiografia i les concerns a la milícia. A més, la base per parlar de Decadència va ser la comparació més desfavorable possible, la de les nostres lletres amb les castellanés, que en aquella època vivien el seu Siglo de Oro.

En conclusió, es va generar un clixé que encara dura, que ha dissuadit molts investigadors d'estudiar amb rigor més de tres-cents anys d'història de cultura nacional, i que no es correspon a la realitat de l'ús quotidià de la llengua catalana en l'era moderna, que era ben vigent.

6. ELS CATALANS NO VAN PERDRE RES AMB LA DERROTA DEL 1714

La derrota del 1714 va tenir conseqüències que políticament i socialment van afectar tothom i no tan sols els cercles oligàrquics que poguessin retenir el poder del país en aquell moment, com a vegades s'ha dit. Cal advertir que en aquell moment, a Catalunya hi havia drets individuals i col·lectius garantits per lleis que s'aprovaven en les Corts. Els decrets de Nova Planta, el conjunt de regles promulgades per Felip V després de la guerra de Successió, van implantar l'absolutisme i el monarca va esdevenir font de tota sobirania. D'acord amb això i al·ludint al “dret de conquesta”, Felip V va abolir els furs i les constitucions de la Corona d'Aragó i va derogar també les institucions pròpies que vetllaven pel seu acompliment. Aquestes mesures no es van adreçar a estaments en concret, sinó al conjunt de la població, que va passar a ser governada per un organisme estranger, el Consell de Castella.

Pèrdua col·lectiva i també individual

Els catalans, com a individus i independentment del seu lloc en l'escala social, van perdre drets com les garanties processals, mitjançant les quals s'impedia que ningú no fos empresonat sense l'exprés manament del jutge competent, i s'assegurava al mateix temps que tothom tingués accés a la justícia per damunt de les respectives possibilitats econòmiques. També va ser suprimit el dret de reparació, que permetia que el dany que provoqués un empleat públic a un ciutadà fos immediatament reparat, i la legislació a propòsit de la inviolabilitat del domicili i de la correspondència. En conclusió, els decrets de Nova Planta van representar per als catalans la pèrdua del control econòmic, fiscal, judicial, duaner i monetari propi, i d'una capacitat legislativa tradicionalment avançada a la seva època. Econòmicament, el decret de Nova Planta va significar la imposició d'un tribut nascut amb pretensions de modernitat i equitat entre els diferents territoris peninsulars, el cadastre (vegeu Sàpiens 122). L'aplicació d'aquest nou impost va provocar que en cinquanta anys la fiscalitat augmentés globalment a Catalunya un 150%.

7. EL CASTELLÀ MAI NO HA ESTAT UNA LLENGUA D'IMPOSICIÓ

La derrota a la guerra de Successió també va provocar la imposició del castellà. En l'època de l'establiment dels decrets de Nova Planta, l'Administració borbònica alligonava els corregidors desplaçats a Catalunya: “Pondrá el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado”. Més directes van ser els ministres del fill de Felip V, Carles III, en promoure reials cèdules per les quals es prohibia l'ensenyament del català a les escoles (1768) i s'ordenava que els comerciants portessin la comptabilitat en castellà (1772). El rei emulava així el seu homòleg francès Lluís XIV, qui el 1700 ja havia prohibit el català a la Catalunya del Nord. El setge a la llengua prosseguí el 1801 amb Carles IV, quan el seu privat Manuel Godoy va dictaminar que totes les obres de teatre fossin en castellà.

Ni als epitafis dels cementiris

Al llarg del segle XIX, l'estat liberal no es va diferenciar gens de l'absolutista en la repressió lingüística. Un edicte reial del 1837 va imposar càstigs infamants als nens que parlessin català a l'escola, i en alguns indrets, com les Illes, es va fomentar la delació entre alumnes per sancionar els catalanoparlants. Certes mesures van resultar ridícules alhora que tristes, com la que el 1838 prohibia que els epitafis dels cementiris fossin escrits en català, o l'emesa per la Direcció General de Correos y Telégrafos el 1896 en prohibir...parlar en català per telèfon a tot l'Estat espanyol! Dues dècades després, en plena dictadura de Primo de Rivera, el 1924 va publicar-se una reial ordre que sancionava aquells mestres que ensenyessin en català, i Gaudí, que tenia aleshores setanta-dos anys, va ser detingut per negar-se a parlar en castellà davant la policia. El 1939, consumada la victòria feixista en la guerra civil, una ordre del Ministerio de Educación Nacional va suprimir qualsevol ensenyament relacionat amb la cultura catalana. Fins i tot els presos havien de parlar en castellà, segons el reglament de presons del 1956, i en castellà havien de ser els noms que s'inscriguessin al Registre Civil, com es va estipular el 1957. Cal recordar també l'enrenou que hi va haver al voltant de Joan Manuel Serrat quan, el 1968, se li va prohibir cantar en català a Eurovisió el famós La, la, la amb què va guanyar el certamen Massiel.

Una qüestió de plena vigència

En els temps actuals, la Constitució espanyola del 1978 relega a un paper secundari el català en els territoris on és llengua pròpia, ja que el castellà és refermat com l'única llengua que els ciutadans han de conèixer obligatòriament. La situació ha degenerat prou perquè la sentència del Tribunal Constitucional respecte de l'Estatut de Catalunya, feta pública el 9 de juliol del 2010, estableixi que el català no és la llengua preferent de l'Administració a Catalunya ni tampoc la llengua vehicular del sistema educatiu.

8. EL CATALANISME ÉS UN INVENT DE LA BURGESIA

L'arquetip del català com a personatge eminentment burgès, generat en els temps de la industrialització, ha fet prou fortuna perquè molts mirin la majoria d'habitants del Principat com a membres de classes benestants, tot oblidant que va ser a Catalunya, precisament perquè és on hi havia les fàbriques, on també va néixer el proletariat com a classe social a la península Ibèrica. La potència de l'arquetip, que inclou la força del seu poder econòmic per fer-lo alhora poderós políticament, ha permès atribuir-li gratuïtament la paternitat única del catalanisme. El catalanisme va ser un fenomen transversal i interclasta les arrels del qual són culturals, però provinents també dels anhels democratitzadors dels estrats populars. El 1869 es va crear la primera societat catalanista, La Jove Catalunya, fundada entre d'altres per Àngel Guimerà, estretament lligada a la Renaixença i als Jocs Florals I que es va proposar anar més enllà del debat literari a fi de donar un primer enfocament polític. El ventall ideològic dels seus integrants era divers, incloïa tant carlins com republicans de diferents tendències. Però abans de tot això, el 1840, s'havia constituït l'Associació Mútua d'Obrers de la Indústria Cotonera de Barcelona, que encetava

un obrerisme català vinculat al republicanisme i que, a banda de defensar millores en les condicions de vida i de feina dels obrers, es comprometia amb moviments de caire anticolonalista. Aquest discurs va augmentar el 1855 arran de la creació de la Junta Central de Directores de la Classe Obrera, que fora del dret d'associació i de la limitació de la jornada laboral va reivindicar també la llibertat de Catalunya. La premsa obrera usava el català sense manies, i publicacions com La Tramontana, d'inspiració anarquista, es presentava de la manera següent: “És lo periòdich que's publica en idioma català, més avensat en idees polítiques,religioses i d'economia social”.

El ‘regionalisme burgès’ de Ierroux

La celebració el 1880 del Primer Congrés Catalanista per aglutinar tots els sectors favorables a l'autogovern de Catalunya ja va palesar que la burgesia no era la protagonista exclusiva d'aquest sentiment. Tot i així, les convulsions que va viure l'obrerisme al tombant del XX van ajudar que un polític demagog i populista com Alejandro Lerroux tingués audiència entre els treballadors, que escoltaven les seves denúncies d'allò que anomenava regionalisme burgès. Contra aquesta visió, el catalanisme més popular va fundar, el 1903, el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria (CADCI) per defensar el reformisme social i la divulgació del catalanisme. Certament, no es pot negar la participació en un projecte nacional català, ja abans de l'aparició d'un catalanisme conservador, d'una classe obrera aplegada en un teixit associatiu variat que disposava d'ateneus, escoles i orfeons que van contribuir a estendre la cultura entre els sectors populars. El seu pes, a més de completar una imatge de Catalunya en la qual només era visible la burgesia mercantil i industrial, va ser cabdal per consolidar el catalanisme en un sentit democràtic.

9. LA GUERRA CIVIL NOMÉS VA SER UNA GUERRA ENTRE DRETES I ESQUERRES

És molt simplista reduir el motiu de l'esclat de la Guerra Civil Espanyola a l'odi entre dretes i esquerres, ja que comporta ignorar el debat que hi havia a propòsit de l'organització territorial de l'Estat republicà, en què el paper de Catalunya ja com a comunitat autònoma de ple dret amenaçava la idea de la unitat d'Espanya. Altres regions s'emmirallaven en l'exemple català per emprendre la via autonòmica. Aragó redactava el seu Estatut el març del 1936; al País Basc, el 15 d'abril es presentava el quart projecte d'Estatut; el d'Astúries es redactava al maig, tot coincidint amb les converses dels ajuntaments castellans per a l'autonomia de Castella i Lleó; un segon plebiscit favorable a l'Estatut gallec es votava el 28 de juny, i a Andalusia es preparava la redacció d'un projecte autonòmic el 6 de juliol, una setmana i escaig abans de l'inici de la guerra. Aquest ambient va fer créixer el nerviosisme dels sectors conservadors que van impulsar la rebel·lió militar.

L'estrofa catalanòfoba del ‘cara al sol’

L'aversion cap a Catalunya en els cercles de poder estatal ja venia d'antic, des de la vertebració política del catalanisme. Després de la proclamació de la República el 1931, les negociacions per a l'Estatut

10 Arguments per rebatre els equívocs històrics més habituals de Catalunya

DESMONTANT TÒPICS

Publicat a la revista Sàpiens del mes de Març de 2013. Autor: Jordi Mata

de Catalunya van aixecar una gran polseguera. Ja el 1932 alguns diaris, com El imparcial, reflectien posicionaments que predeien la tragèdia: “Antes que el Estatuto la guerra civil”. Un enemic de l'autonomia catalana, Ramiro Ledesma, teòric del nacionalsindicalisme, el considerat feixisme espanyol, va buscar l'enfrontament tot incitant l'Exèrcit a emprendre una acció armada. Amb la guerra encetada, la premsa del Principat es feia ressò de la catalanofòbia del bàndol revoltat. Un titular de La Publicitat l'agost del 1936 era prou explícit: “Els insurgents ja exploten la fòbia anticalalana. Els traïdors al règim ens tracten d'estrangers”. No es tractava de cap exageració. En les seves emissions radiofòniques des de Sevilla, el general Queipo de Llano deixava anar perles com aquesta: “Transformaremos Madrid en un vergel, Bilbao en una gran fábrica y Barcelona en un inmenso solar”. I el 1938 la Falange Española va canviar una estrofa del seu himne, el “Cara al sol”, per la següent: “Catalán, judío y renegado, pagarás los daños que has causado. Arriba escuadras, a vencer, que en España empieza a amanecer”. Malauradament, la catalanofòbia no era absent en el bàndol republicà. La llibertat amb què el govern de la Generalitat va actuar, a causa dels trasbalsos a què va abocar-lo la guerra, al marge d'allò que es dictaminés a Madrid, va generar un fort ressentiment del Govern central vers les autoritats catalanes. En conseqüència, el decret de Franco mitjançant el qual abolia l'Estatut d'Autonomia de Catalunya l'abril del 1938 sembla que va trobar una bona acollida per part d'alguns polítics republicans.

10. FRANCO VA SER CLAU EN LA INDUSTRIALITZACIÓ DE CATALUNYA

La industrialització de Catalunya no és un fenomen recent ni deu res a l'acció d'un dictador. Seria més just dir que la indústria catalana va sobreviure malgrat un dictador que va fer tot el possible per afeblir el país, però que va haver d'empassar-se les seves fòbies quan es va fer evident que si Catalunya s'empobria, l'empobriment de tot l'Estat esdevindria imparable.

L'emprenedoria no es fa en quaranta anys

El procés d'industrialització català va iniciar-se en el segle XVIII amb el sector cotoner i les fàbriques d'indianes, afavorits per l'existència d'un esperit empresarial emprenedor, la proximitat geogràfica a l'Europa que proporcionava la tecnologia i la inversió d'una part dels beneficis generats per la modernització de l'agricultura del Principat. Aquest nucli inicial es va eixamplar al llarg del segle XIX, malgrat guerres, revoltes i crisis, i amb retard respecte de l'Europa occidental. La revolució dels transports, amb l'establiment d'una xarxa de ferrocarrils, i la substitució del vapor per l'energia hidràulica, factors que van escampar la mecanització arreu del país, van inaugurar una etapa de prosperitat, tot i que el pensament lliurecanvista i antiindustrialista dels governs centrals va fer més nosa que servei a unes activitats que requerien lleis proteccionistes. Bona part d'això es va malmetre amb la guerra civil. El franquisme va instaurar l'autarquia, una economia tancada i rígida de racionament, sense intercanvis amb l'exterior, en què l'Estat havia de produir tots els béns necessaris. Fins a la fi de la Segona Guerra Mundial es va fer ben evident la voluntat de les autoritats de dificultar la recuperació

econòmica de Catalunya. Es van traslladar a Madrid les seues socials d'empreses catalanes; es va depurar el personal dels organismes encarregats de l'economia del país; es va crear l'Instituto Nacional de Industria (INI), orientat a construir indústries allà on no pogués arribar la iniciativa privada, i que va protagonitzar una evident discriminació envers el Principat; i els bancs espanyols van absorbir les entitats del país amb prou agressivitat perquè, a mitjan dècada dels cinquanta, la banca catalana només representés un insignificant 3% del sistema bancari espanyol. Tanmateix, l'aïllament que va patir la dictadura espanyola després de la derrota del nazisme va dur la seva economia a l'estancament. Hi mancaven energia i matèries primeres, les restriccions elèctriques eren constants. La burgesia industrial i comercial catalana, que havia renunciat a exercir un paper polític i que donava suport al règim perquè era garant d'una pau social que permetia obtenir guanys, es limitava a fer funcionar els seus negocis a pesar de l'intervencionisme estatal, intervencionisme que no sempre se sortia amb la seva.

Franco accedeix als desitjos de fiat

La dictadura, que hauria volgut que Catalunya s'especialitzés en la indústria tèxtil, va haver de transigir amb el desig de l'empresa automobilística italiana FIAT d'instal·lar la factoria SEAT a Barcelona pel seu port i la seva mà d'obra qualificada, desig que va contrariar el general Franco, que havia ofert altres ubicacions, i va incrementar el pes del sector del metall al Principat. El model autàrquic, incapaç de millorar el nivell de vida de la població, va entrar en crisi i va haver d'evolucionar cap a la liberalització del sistema econòmic amb el Pla d'Estabilització del 1959, aprovat a desgrat del dictador, que tenia en l'autarquia un símbol de la seva victòria en la guerra. Començava el redreçament econòmic.

10 Arguments to Refute the most Common Historically Ambiguous Statements about Catalonia

Dismantling the Topics

Published in Sapiens magazine in March 2013. Author: Jordi Mata

1. CATALONIA HAS NEVER BEEN A NATION

All nations and that which characterizes them, such as ethnicity, language, territory, common traditions... have been built little by little, and Catalonia has not been an exception. Toward the end of the 8th Century most of the Iberian Peninsula was controlled by the Emirate of Cordova. It

was at this time that the Hispanic March was formed, an administrative entity integrated into the Frankish Empire of Charlemagne and into which most of the land which today is Catalonia was incorporated. As a consequence, its origin is linked to the most powerful Christian state of the period, which extended to the center of Europe, the Carolingian Empire, and to no other.

The territory of the Hispanic March

The lands of the Hispanic March were divided into several counties which included Pallars-Ribagorça, Urgell-Cerdanya, Rosselló, Empúries, Girona and Barcelona and enjoyed enough autonomous power so that their vassal relationship to the Frankish Kingdom was limited to form, because, as a matter of fact, the counts had the ability to develop their own foreign policy and establish diplomatic contacts with the caliphs of Cordova and the Roman pontifical court.

Hence, during the 9th Century, the counts organized and compacted the country to enable the repopulation of the devastated by the battles against the Moslems and to strengthen their own power to acquire a degree of independence relative to the Frankish king, often absent and with few means to assert his authority.

Finally, during the 10th Century all vassal links between the counts and the Carolingian Empire were broken, a condition that was confirmed in 988 when Borrell II, count of Barcelona, Girona, Osona and Urgell did not renew his oath of fealty to Hug Capet, an act that was interpreted as a ratification of the independence of the Catalan counts, which had in effect been the case for many years.

Once independent of the Franks, the Catalan counts maintained intense battles with the Moslems of the Peninsula to extend their borders and they looked to different horizons to enhance their authority. Thus, Ramon Berenguer III in 1127 signed a treaty with the count of Sicily, Roger II, considered the first international treaty with Catalan intervention as a sovereign entity, without ties to any other country.

The conquest of the AndalusianTa'ifas (colonies) of Tortosa and Lleida in 1148 and 1149 followed by a repopulation program that would last more than one generation largely completed the geographical configuration of the country. Catalonia became a feudal society with a feudal society with the type of government, ruled by a count, which built through it the structure of a state.

During the 12th Century we also note the appearance of other elements which make up its national identity, such as the language. The oldest document preserved written in Catalan is a fragment of a translation completed in the middle of the century of the Forum Iudicum, a code of Visigothic laws, nearly contemporary with the Homilies d'Organyà, a sermon digest to preach the gospels written between the end of the 12th Century and the beginning of the 13th. In parallel with the use of the language there appears for the first time words easy to relate philologically with Catalonia and Catalans in those documents written which are read in Liber Maiolichinus de gestis Pisanorum illustribus, a Pisan chronicle of 1114 which relates the quick conquest of Mallorca by a fleet of men from Pisa and Barcelona and which mentions “catalanenses” i “Catalania”.

The four stripes

The emblem and flag of Catalonia is inspired by the heraldic coat of arms of the counts of Barcelona: red stripes on a gold background. It appears for the first time on a stamp with which Ramon Berenguer IV validated a document on September 2 1150. Some however still argue that the decorations on the tombs of Ermessenda of Carcassone and Ramon Berenguer II with the same emblem was contemporary to their deaths or the result of a later restoration. From the reign of James I, the number of stripes is specified as four.

2. CATALONIA HAS NEVER BEEN A SOVEREIGN COUNTRY BECAUSE IT BELONGED TO THE CROWN OF ARAGON.

In the year 1137 the wedding of the count of Barcelona Ramon Berenguer IV and Peronella, the daughter of the king of Aragon, resulted in the dynastic union of Catalonia and Aragon but not in the social or political union of these countries. It was then a federation of states, each maintaining its own laws and institutions, though governed by the same crowned head.

There is another point here which must be explained. It is often said that Catalonia, being a Catalonia and not a kingdom, had an inferior ranking or was subject to the Crown of Aragon. In the Modern Age this confusion was stressed in particular because many of the old kingdoms were identified with the modern names of their states: kingdom of France, kingdom of Spain... But in medieval times the titles of these territories whether kingdoms, counties or duchies was irrelevant, because interpersonal relations: being a king or a count was exactly the same in so far as the exercise and exhibition of power.

Therefore, the count of Barcelona was a sovereign or king; that is, there was no authority above his. This started with Borrell II, who did not renew the oath of fealty to the Frankish kings, and this sovereignty was set down in writing in the Treaty of Corbeil in 1258 between James I and the king of France Louis IX. In fact, even in the pact between Franco and John of Bourbon, the father of the present king of Spain, John was referred to as the Count of Barcelona, , which for all purposes from a standpoint of dynastic legitimacy was equivalent of the king of Aragon, of Castile or of Leon.

With its back against the peninsula

Thus, the dynastic union with Aragon did not signify having to collaborate with other peninsular states in the building of that which is known as Spain. Other than the conquest of the Moslem kingdom of Valencia by James I, the expansion of the House of Barcelona was directed north and towards the sea. The penetration into Occitania in the south of France, was an enterprise that ended in 1213 with the defeat and death of the count king Peter the Catholic in the battle of Muret. The maritime adventures were more successful, as evidenced by the fact that in the 13th and 14th Centuries North African states and the kingdoms of Mallorca, Sardinia, Sicily and Naples, the duchies of Athens and Neopatria and the County of Malta became tributaries to the Catalan-Aragonese Crown, and in this manner demonstrating its European and Mediterranean vocation.

10 Arguments to Refute the most Common Historically Ambiguous Statements about Catalonia

DISMANTLING THE TOPICS

Published in Sapiens magazine in March 2013. Author: Jordi Mata

3. THE SPANISH KINGDOM IS BORN WITH THE ADVENT OF THE CATHOLIC KINGS.

The claim that the Catholic Kings founded a nation, something which cannot be established as happening on a concrete date because nations are the consequence of a cultural evolution and not a political arrangement, is mixed with the idea, also erroneous, that what they really created was a state which is superposed on a geographical concept. In the 15th Century Spain was the modern name of Roman Hispania, which geographically had corresponded to that which today we know as the Iberian Peninsula. This allowed the Portuguese, which at this time had its own state, to be considered also part of Spain. In fact, the Catholic Kings had a clear idea of this issue, as is demonstrated by them never assuming the title of king and queen of Spain. Another fact that contributes to complicate matters is that the couple belonged to two branches of the same family, the Trastámara, a detail which reinforces the impression of unity without cracks.

The abdication of Ferdinand after the death of Isabella

On the other hand, the Castilian court clearly understood where king Ferdinand II was from. Upon the death of Isabella I in 1504, her widower renounced Castile in favor of his daughter Joana and her husband, Philip the Handsome, to avoid an armed confrontation and returned to Aragon. He remarried the following year to Princess Germana de Foix with the hope that she would give him an heir to the Catalan-Aragonese throne, a maneuver that infuriated the Castilian nobility because they understood with this Ferdinand might prevent Joana and Philip from inheriting their crown. And this was the case. The birth of the only son of this couple in 1509, John of Aragon iFoix, implied the explicit separation of the kingdoms of Castile and Aragon, but the child died a few hours after its birth. A isographic sector defends that one can only speak of a real unification of Spain after the War of Succession which suppresses the political and legal personality of the Crown of Aragon and makes uniform the different territories of the monarchy in accordance with the customs of the Kingdom of Castile. However, these stately and structural reforms would not grant solidity to the hypothetic Spanish nation. Other opinions place the origin of the concept of Spanish nationhood in 1812, to coincide with the Constitution of Cadiz and the definition of nation spread by the French Revolution.

4. CATALONIA HAS NEVER HAD ITS OWN ARMY

Armies existed from a time when they had little or no professional standing and, except for mercenary troops, were integrated by local countrymen often without any battle experience. In Catalonia this was accounted for in the 11th Century in a custom of Barcelona, the Princeps Namque, which established that in the event of an invasion, the sovereign had the power to call to arms all able bodies men to defend the country. This could only be invoked in when the sovereign was present in the territory and had no validity outside the Catalonia, a circumstance which strengthened the commitment between those that governed and the people and favored the notion of self-defense, formation of militias, the possession of arms and the refusal to participate in armies and wars abroad.

An uninterrupted defense during seven centuries

The Sacramental derived from Princeps Namque. This was a paramilitary

organization based on the oath that would bring together several towns to guarantee their own security, which at the same time was the origin of another organization of civil self-defense, the Somatent, which was institutionalized in the 13 Century during the reign of James I, which had a police nature in a local area and a military nature in a more general area of action. Beside the limitations stipulated by Princeps Namque we must recall the light infantry as personified by the Almogavers and their expedition to the Orient at the start of the 14th Century. During the Reaper's War the Battalion of Catalonia was established, an army formed by four regiments of infantry of one thousand two hundred and fifty men in ten companies of one hundred twenty five men each and five hundred cavalry soldiers of eight companies of eight units, which remained active until 1652.

In the next conflict, the War of Succession, the Royal Regiment of Catalan Guards stood out. This was a elite military unit of the allied forces that participated in the occupation of Madrid and in the battles of Almenar and Zaragoza. In addition we distinguish the Regiment of La Generalitat, created in 1705 and placed within the Regular Austrian Army and later becoming the Regular Army of Catalonia, and the Coronela, an armed force of the city of Barcelona and formed by men of the different labor syndicated, under the command of the head councilman of the Council of One Hundred. Finally, the Decree of Nueva Planta abrogated the Princeps Namque which had been in existence since the 11th Century.

An elite corps during the Civil War

The last military presence of Catalonia in history corresponds to the Pyrenean Regiment Number 1, formed in November 1936 by a decree of La Generalitat, that intended to thus provide its own military force during the Civil War, which later on December 6 became the Popular Army of Catalonia. It was the first military unit strictly under Catalan command since 1714, and may be considered an elite corps that distinguished itself by its discipline which contrasted with the disorganized nature of the republican army. This regiment defended the Palace of La Generalitat from the attacks of the anarchists during the events of May 1937, and when La Generalitat lost its power of defense was incorporated into the Army of the Republic, in which its members were the object of disciplinary measures of extreme severity or sent on suicidal missions because of their openly separatist bearing.

5. CATALONIA IS BILINGUAL FROM THE 15TH CENTURY

Access to the crown of Aragon by the Trastámara Dynasty as a result of the Casp Compromise favored Castilian to progressively become the dominant language of the court, a fact that provoked the elite to adopt Castilian from the beginning of the 16th Century coinciding with the strengthening of a common language throughout the territories of the Spanish monarchy. Many Catalan writers would write their works in Castilian in a period in which printing provided editions in this language more lucrative than in Catalan. However this did not prevent the use of Catalan to decrease or be substituted anywhere, nor that the population would massively become Castilian speaking.

The 'word of God' in the language of the people

On the contrary, Catalan was the only language of the government institutions until 1714, as demonstrated by the Diary of La Generalitat

of Catalonia and the Diary of the Old Council of Barcelona, and was maintained as the only colloquial language during the 16th and 17th centuries. The Church made Catalan the usual language of its homilies because it understood it to be the language of the people, a circumstance that the Jesuit Pere Gil makes evident in the prologue to his translation of the Imitation of Christ (1621) from Latin to Catalan by Thomas Kempis: "With the exception of a few cities such as Barcelona, Tarragona, Girona, TortosaiLleida, and a few towns such as Perpinyà, Vilafranca del Penedès, Cervera, Tàrraga, Fraga, [...], Castilian is, not widely spoken by common people". The effort to establish a real bilingualism was not developed until the 18th Century, when Madrid imposed administrative measures against the use of Catalan and its teaching.

A 'relative decadence'

One can believe that the matter of bilingualism of this period is related to a Decadence, characterized by the decreased use of literary Catalan and the poor quality of the texts that it produced. The concept of Decadence must be revised and qualified, as it was created by 19th Century intellectuals and later critics. Although the creation of literary Catalan was abandoned, science and technical books in Catalan proliferated. These dealt with such varied subjects as medicine, agriculture, teaching, historiography, and militia. Also, to say Catalan literary Decadence when comparing it with Castilian, then undergoing a Golden Age of literary productivity, was most unfavorable. In conclusion, a cliché was generated which lasts to this day, which has dissuaded researchers to study with greater discipline more than three hundred years of national culture, and which does not correspond to the reality of daily use of Catalan in the Modern Age, in which it was very much in force.

6. CATALANS LOST NOTHING IN THE DEFEAT OF 1714

The consequences of the defeat of 1714 affected everyone politically and socially and not only the oligarchy which might preserve had power to control the country at that time, as has been said. We must warn that in this period Catalonia citizens had individual and collective rights guaranteed by laws which were approved in Parliament. The decrees of Nueva Planta, i.e. the laws promulgated by Philip V during the War of Succession, established absolutism and the king became the source of all sovereignty. According to this and invoking the 'right of conquest', Philip V abolished all laws and constitutions of the Crown of Aragon and revoked all institutions which guarded their enforcement. These measures were not directed to a particular estate, but to the entire population, which now became governed by a foreign organism, the Council of Castile.

A collective and also individual loss

Catalans, as individuals and notwithstanding their place in the social order, lost rights such as the guarantees of due process, according to which no one could be put in jail without the order of a competent judge, and at the same time it was assured that all would have the right to legal counsel within their economic means. The right to reparations was also canceled which allowed any citizen upon whom damage or injury were inflicted by a public employee seek redress, and legislation on the inviolability of home and mail. To conclude, the Decree of Nueva Planta represented for Catalans the economic, fiscal, judicial, customs and coinage control and a traditional legislative capacity advanced for its time.

Economically, the Decree of Nueva Planta signified the imposition of a tributary tax generated with the pretense of modernity and equality between the different territories of the peninsula, known as the cadastre (see Sapiens 122). The application of this new tax resulted in Catalonia paying 150% more than it had in a fifty year period.

7. CASTILIAN HAS NEVER BEEN AN IMPOSED LANGUAGE

The defeat of the War of Succession also caused the imposition of Castilian. At the time the Decree of Nueva Planta was enforced, the Bourbon Administration instructed the agents sent to Catalonia: "You will place great care to introduce the Castilian language, to which end you will give the softest and most feigned orders to achieve the intended effect without it being noticed." The orders of the ministers of the son of Philip V, Charles III, were much more explicit. They prohibited Catalan from being taught in school (1768) and that businessmen provide their accounts in Castilian (1772). The king in this manner emulated the French king Louis XIV, who in 1700 had already prohibited Catalan in North Catalonia. The siege of Catalan continued until 1801 with Charles IV, when his Prime Minister Manuel Godoy decreed all theatrical works be presented in Castilian.

Not even the epitaphs in the cemetery

During the 19th Century the liberal government acted no differently than the absolutist government regarding linguistic repression. A royal edict in 1837 imposed infamous punishments to children caught speaking Catalan in school, and in some places, such as the Islands, informing on classmates speaking Catalan was encouraged. Certain measures seem sadly ridiculous now, such as the 1838 law which prohibited cemetery epitaphs in Catalan, or the Director General of Post and Telegraph Services forbidding the use of Catalan on the phone anywhere in Spain! Two decades after, during the dictatorship of Primo de Rivera, in 1924 a royal decree punished teachers teaching in Catalan, and Gaudí, who was then seventy two, was arrested for refusing to speak Castilian before the police. In 1939, once the fascist Civil War victory had been consolidated, an order of the Ministry of National Education suppressed any education relating to Catalan culture. Even the prisoners in jail had to speak Castilian according to the prison rules of 1956, and all names registered in the Civil Record had to also be in Castilian, as stipulated in 1957. We must recall here the uproar caused in 1968 when Joan Manuel Serrat was not allowed to sing in Catalan his song La, la, la on Eurovision contest with which he won the Massiel Award.

A matter in full force

At this time the Spanish Constitution of 1978 relegates Catalan to a secondary status in the territories where Catalan is spoken, as Castilian is recognized as the only language which the citizens are obliged to know. The situation has degenerated enough for the Constitutional Court to have declared on 9 July 2010 in regards to Catalonia's Statute that Catalan is not the preferential language of the Administration in Catalonia nor the vehicular language in its educational system.

8. CATALAN IS AN INVENTION OF THE BOURGEOISIE

The archetypical Catalan being an eminently bourgeoisie character, a stereotype generated during the Industrialization period, has been successful enough so that many consider the majority of the inhabitants

10 Arguments to Refute the most Common Historically Ambiguous Statements about Catalonia

DISMANTLING THE TOPICS

Published in Sapiens magazine in March 2013. Author: Jordi Mata

of the Catalonia to belong to be upper class citizens. They forget that Catalonia because of its many factories was the birthplace of the proletariat social class in the Iberian Peninsula. The power of this stereotype, which includes its economic power to influence politics, has allowed it to freely attribute it as the origin of Catalanism. Catalanism was a transversal, interclass phenomenon with cultural roots, but also with democratic yearnings in its popular strata. The first Catalanistic society was created in 1869, Young Catalonia, founded by among other Angel Guimerà, with strong ties to the Catalan Renaissance and the Floral Games and which went beyond a literary debate to focus on political issues. The ideologies of its members were divers, going from conservative Carlistas to republicans of different tendencies. But before this, in 1840 the Mutual Association of Workers in the Cotton Industry of Barcelona had been established, which set Catalan workers tied to republican principles and which, besides defending improved living and working conditions, committed itself to anti-centralists movements. This ideology increased in 1855 on account of the creation of the Central Directing Council of the Working Class, which in addition to the free right of assembly and the limits on working hours reasserted the freedom of Catalonia. The worker's press was written in a Catalan without any hang-ups, and published anarchist inspired La Tramontana, which presented itself in the following manner: "The newspaper published in the Catalan language with the most advanced political, religious and social economic ideas."

The 'bourgeois regionalism' of Lerroux

The celebration of the First Catalanistic Congress in 1880 to bring together all of the sectors favorable to the autonomous government of Catalonia had already made evident that the bourgeoisie did not hold these feelings with exclusivity. Even so, the convulsions suffered by the workers movements at the turn of the 20th Century helped a political populist demagogue such as Alejandro Lerroux to influence workers in his pronouncements against what he called the regional bourgeoisie. A more popular form of Catalanism was founded in 1903 to counter Larroux's vision. It was the Autonomous Center of Catalan Business and Industry (CADCI) to defend social reforms and the spread of Catalanism. One cannot overlook the participation of the working class in the nationalist project for Catalonia, before the appearance of conservative Catalanism, in such associations as cultural societies, schools and singing choirs which contributed in extending culture to popular segments of society. Its contribution, in addition to completing an image of Catalonia in which its most visible members was the business and industrial middle-class, was to critical in consolidating the democratic sense of Catalanism.

9. THE CIVIL WAR WAS ONLY A WAR BETWEEN LIBERALS AND CONSERVATIVES

It is very simplistic to reduce the break out of the Spanish Civil War to the hatred between the Spanish left and right as this ignores the debate over the proposal to organize the territory of the Republican State in a manner in which Catalonia, an autonomous community in full right threatened the idea of Spanish unity. Other regions were mirroring the Catalan example to take on an autonomous road. Aragon was writing their Bylaws in 1936; the Basque Country was presenting their 4th Bylaw in March 1936; Asturias' bylaws were being written to coincide with the discussions between the municipalities of Castile and Leon; a second

plebiscite favorable to the autonomous Galician Bylaws was in the works for June 28, and was preparing an autonomous bylaw for July 6, a little over a week before the war started. This atmosphere increased the anxiety of conservative segments which drove the military rebellion.

The Catalano-phobic verse of 'Cara al sol'

The aversion to Catalonia in the Central Government power circles came from way back, from the time of the establishment of Catalanism as a political force. After the Republic was proclaimed in 1931 negotiations for the autonomous Catalan Statute created a great uproar. Already in 1932 some newspapers, such as El Imparcial, reflected positions that preceded the tragedy. "Before the Catalan Statute let there be a Civil War". Ramiro Ledesma, an enemy of Catalan autonomy and the theoretician of national-syndicalism, the Spanish form a fascism, sought a means to incite the Spanish army to an armed confrontation. Once the war started the Catalonia's press echoed the Catalano-phobia of the insurgents. A headline of La Publicitat of August 1936 was explicit enough: "The insurgents exploit anti-Catalan phobia. The traitors of the regime treat us as foreigners". This was no exaggeration. General Queipo de Llano, in his radio addresses from Seville would pronounce pearls such as this: "We will transform Madrid into a garden, Bilbao will be a giant factory and Barcelona an immense field." In 1938 the Spanish Falange changed one of the verses of its hymn, the "Cara al Sol" ("Facing the Sun), as follows: "Catalan, renegade and Jew you will pay for the damage you have caused. Onward squadrons, to victory, for Spain's sunrise is at hand". Unfortunately, neither was Catalan-phobia absent from the republican side. The liberty with which the government of La Generalitat acted due to the upheavals brought about by the war, not heading the orders of Madrid, generated resentments within the central government against the Catalonia leaders. As a consequence, the decree by which Franco abolished the Catalan Statue of Autonomy on April 1938 seems to have found a welcomed reception within some republican political circles.

10. FRANCO WAS THE KEY TO THE INDUSTRIALIZATION OF CATALONIA

The industrialization of Catalonia was neither a recent phenomenon nor did it owe anything to the dictator. It would be more accurate to say that Catalonia survived despite a dictator which did everything he could to weaken the country, but who had to swallow his phobias when it became evident that the impoverishment of Catalonia would make the impoverishment of the State unstoppable.

The spirit of enterprise is not created in forty years

The process of Catalan industrialization started in the 18th Century with the cotton textile sector and the factories from the emigrants from the American continent, benefited by the entrepreneurial spirit, the geographical proximity of Europe which provided technology and an investment of part of the benefits generated by the modernization of agriculture in the Catalonia. This initial nucleus expanded throughout the 19th Century, despite the wars, revolutions and crises, and developed late with respect to Occidental Europe. The revolution of transportation, with the establishment of rail networks and the substitution of steam for hydraulic energy were all factors involved in the spread of mechanization throughout the country, and inaugurated a period of prosperity, though

the Central Government's anti-industrial and free-exchange policies did more harm than service that should have required protectionist policies. A good deal of this was hurt by the Civil War. Francoism established and autarchy, a closed and rigid economy of rationing, without foreign exchange and in which the state had to produce all of its necessary goods. Until the end of WWII the will of moved to authorities was to make the recovery of Catalonia difficult. Catalan business head offices had to be Madrid, personnel of those organisms in charge of the state's economy were purified; the National Institute of Industry (INI) was created and oriented towards constructing industries wherever private enterprise would not invest, and which created a discrimination against Catalonia; and the Spanish banks absorbed the country's banks with such aggressiveness that by the mid fifties, Catalan banks only represented 3% of the Spanish banking system. However, the isolation that the Spanish dictatorship suffered after the defeat of the Nazi regime paralyzed the economy. Energy and prime materials were lacking, electrical blackouts were continuous. The industrial and commercial Catalan bourgeoisie, which refused to exercise a political role, and which supported the government because it guaranteed social peace which allowed profits to be made, limited itself to its business affairs despite state intervention, an intervention which was not always successful.

Franco grants Fiat's desires

The dictatorship which would have liked Catalonia to specialize in the textile industry had to acquiesce to the desire of the Italian automobile manufacturer FIAT to install the factory SEAT in Barcelona because of its harbor and the existence of qualified workers, a desire which Franco did not like and who had offered other location. It increased the strength of the metal industry in Catalonia. The autarchic model, incapable of improving the living standards of the population, entered an economic crisis towards a liberalized economic system with the Stabilization Plan of 1959, reluctantly approved by the dictator, who had autarchy as a symbol of his war victory. The economic recovery was now starting.

(Translated by Peter Garriga)

Recordant els ballarins de folk del Casal: Grup Dansaire Catalunya

D'aquells set meravellosos anys, recordem l'actuació del grup a la Casa de España el 15 de Juny del 1996, a Pasadena. Vam ser presentats com el "Grupo Folklórico de Cataluña".

El 12 d'Agost del 1996, vam fer una bona actuació al canal de televisió channel 22, en un programa anomenat El Planeta Chiquitran, conduit per Alejandro Jimenez. Ballàrem La Tirotitaina, Ball de Nans Vells i el Ballet-Sardana.

Posteriorment, vam tornar a actuar per a la Casa de España al seu picnic anual a Long Beach, que rebia el nom de Fiesta Campestre. Va ser al 25 d'Agost del 1996, i he de dir que vam rebre una acollida força càlida. El 2 de Setembre del 1996, vam fer una actuació al famós carrer de LA Olvera Street pel 215è aniversari de Los Angeles, "Los Angeles 215th Birthday Celebration". Va ser una actuació fantàstica i fins i tot l'ajuntament de LA ens va pagar 100\$. Andrés Topacio, un gran amic nostre, ens va fer de promotor.

Un altre gran esdeveniment va tenir lloc el 6 d'Octubre del 1996, a la festa "Our Lady of the Pillar" a Santa Ana, a la invitació de Casa de Aragón.

El 26 d'Octubre del mateix any, el Casal va celebrar l'annual Aplec de Tardor, a l'habitual Rancho Domínguez. El nostre nom estava escrit en lletres ben grans al programa: "GRAN ACTUACIÓ DEL GRUP DANSAIRE DE CATALUNYA".

I per acabar les memòries del 1996, encara tenim un altre esdeveniment a recordar: la festa de Nadal el 14 de Desembre a Saint Teresita's of Alhambra, organitzat pel Casal, en

el que apart de l'actuació del Grup Dansaire, també vam fer el Caga Tió, hi va aparèixer el Santa Claus, vam fer la rifa, es van cantar nadales catalanes i es va ballar amb una orquestra que tocava en directe! Crec que això és tot. Al pròxim butlletí ja recordarem altres dates importants del Grup Dansaire, que aquella època tenia molta demanda i tots els que en vam formar part ho recordem amb molta nostàlgia.

Una càlida abraçada a tots des de Berga, Catalunya.
Joan Comellas

Remembering Casal's Folk dancers: Grup Dansaire Catalunya

Of those seven marvelous years, we recall the performance of the group at Casa de España on June 15, 1996 in Pasadena. We were presented as "Grupo Folklórico de Cataluña".

On August 12, 1996, we had a good performance on television channel 22, on a program called El Planeta Chiquitran, presented by Alejandro Jimenez. We danced La Tirotitaina, Ball de Nans Vells and the Ballet-Sardana.

Later, we performed again for the Casa de España at their annual picnic at Long Beach called Fiesta Campestre, on August 25 1996, and we were received, I must say, very warmly.

On September 2, 1996, we performed at LA's famous Olvera Street for the "Los Angeles 215th Birthday Celebration". It was a great performance and the City Hall of LA even paid us \$100. Andrés Topacio, a great friend of ours, promoted us.

Another great event took place on October 6, 1996, on the festivity of "Our Lady of the Pillar" in Santa Ana, at the invitation of Casa de Aragón.

On October 26 of the same year, Casal celebrated its annual Fall Picnic: Aplec de Tardor, at its usual location of Rancho Dominguez. The program had us down in big letters: "GREAT PERFORMANCE OF GRUP D'ANSAIRE CATALUNYA".

And to end our recollections of 1996, we still have another one to report: The Great Christmas Party of December 14 at Saint Teresita's of Alhambra, organized by Casal, in which besides the performance of Grup Dansaire we had a Caga Tió, the appearance of Santa Claus, the Raffle, the Catalan Christmas Carol Singers and the Ballroom Dancing with a live orchestra!

La prehistòria

Anomenem prehistòria aquell període del que no en sabem res per escrit, perquè llavors l'home no en sabia, d'escriure. Anava d'aquí cap allà caçant el que podia, i alimentant-se de la cacera. Per caçar feia servir armes de pedra, i segons la manera de tallar les pedres sabem a quina època pertanyen aquelles restes i dividim els períodes de temps: paleolític inferior, mitjà o superior.

De mica en mica, l'home va anar aprenent a dominar la natura i es va fer, per dir-ho d'alguna manera, pagès. És a dir, ja no vivia només del que trobava, sinó també del que plantava. Al mateix temps va millorar la cacera, per això pintava a la cova el que volia caçar, o el que havia fet per obtenir mel, i així se sentia més fort i més amo de tot. Els homes del neolític són els primers pagesos que van fer la collita a Catalunya, i això va passar, si fa o no fa, més de set mil anys enrera, que ja és dir!

Prehistory

We call Prehistory that period of which we know nothing through writing, because at that time man did not know how to write. He would travel from here to there hunting whatever he could, and feed upon what he hunted. To hunt he used weapons made of stone, and we know the period he used these weapons according to the way the stones were cut, and we divide these periods of time as follows: Lower, Middle and Upper Paleolithic.

Little by little man learned how to control nature and became, so to speak, a farmer. That is, he no longer depended on what he could find, but also on what he planted. At the same time he managed to make hunting easier, and because of this he painted on the walls of his cave what he wanted to hunt, or what he had to do to get honey, and in so doing he felt stronger and more the master of everything.

The men of the Neolithic age are the first farmers that harvested in Catalonia, and this all happened, more or less, about seven thousand years ago, which is quite a long time ago!

(De: Història dels Catalans, Teresa Duran, Generalitat de Catalunya, Departament de Cutura, Editorial Mediterrània, 1987).

Un dels primers catalans trobats a la Cova de l'Aragó (Rosselló).
One of the first Catalans found in the Arago Cave (Rosselló).

Fragment de les pintures d'Uldecona (Montsià).
A portion of the paintings of Uldecona (Montsià).

Recepta

Paella

Recepta de la Ruth Cabre "Chef Barcelona" Chef Personal i caterings

Per fer la paella cal fer:

1. Un sofregit
2. Un caldo mesclat amb el sofregit
3. Posar-hi l'arròs
4. Cocció final: 18 minuts

Pel sofregit necessitareu:

- 1 ceba
- 2 a 4 tomàquets
- Un grapadet de mongetes verdes
- 1 pebrot verd
- Una picada:
All, ametlla, julivert i safra.
- La carn que aneu a utilitzar
- Una miqueta de sal
- Un rajolí d'oli
- Pebre vermell dolç
- Pebre negre

Sofregit:

Comenceu posant oli a la paella, afegiu una mica de sal pels cantons, això evita que es cremi. Quan l'oli sigui calent, poseu la carn que vulgueu utilitzar (ja bé sigui sípia o pollastre). Doneu-li una mica de color i gust amb pebre vermell dolç i pebre negre. Quan la carn tingui color, afegiu ceba tallada ben petita. Quan agafi color, poseu el pebrot verd, tallat ben petit. Quan tot porti una estona fent xup-xup, afegiu les mongetes verdes, tallades a mida d'un parell de centímetres. Quan agafin coloret poseu els tomàquets ratllats. Remeneu-ho tot bé, que els sabors agafin confiança. Poseu la picada que

heu fet en un morter, remeneu i ja teniu el sofregit.

Per el caldo podeu comprar caldo de pollastre del Trader Joes, o si no el feu a casa com de tota la vida, tant de peix com de pollastre. Tingueu el caldo ben calent i llest, perquè un cop el sofregit tingui un coloret més aviat ataronjat, serà l'hora de tirar-lo a la paella, amb cura procurant que l'ebullició no es trenqui.

Poseu el caldo fins a l'alçada dels claus que sostenen les nanses de la paella. Deixeu-lo bullir una estona. Si bull massa, afegiu més caldo, mirant que no s'evapori massa. Tasteu-lo de sal. Aquest punt és el més important, poseu sal a poc a poc fins que tingui un bon gustet.

D'arròs, tingueu-ne sempre una bona quantitat. Jo compro arborio al Winco. Que no us en falti a l'hora d'utilitzar-ho. Jo sempre el poso en forma de creu, que surti una miqueta per sobre del caldo. Remeneu amb una forquilla. No torneu a remenar més.

Pel final necessitareu:

- Un pebrot vermell
- Una llimona
- Si voleu gambes, fregiu-les abans de fer la paella i guardeu-les fins al final. Si es couen massa queden molt dures.

Poseu les gambes en forma decorativa i les tires de pebrot vermell al voltant. Baixeu el foc a mig foc. Deixeu-ho coure uns 18 minuts. Durant aquest temps la paella s'ha de deixar sola, no remeneu mai. Si l'olor o si l'ebullició és molt forta, abaixeu el foc una miqueta.

Un cop hagin passat els 18 minuts, apagueu el foc i cobriu la paella amb una drap net de cuina. Espereu de 5 a 7 minuts. Això ajuda que els granets d'arròs de la part de dalt que no s'han cuit, s'acabin de coure. Traieu la tovallola i poseu els talls de llimona de forma decorativa. I a menjar!!!

Recipe

Paella

Recepta de la Ruth Cabre “Chef Barcelona” Chef Personal i caterings

The main steps for making paella are:

1. Main sauce or sofrito
2. Broth, mixed with main sauce
3. Rice
4. 18 minute boil

For the main sauce you will need:

1. 1 onion
2. 2 to 4 tomatoes
3. 1 hand full of green beans
4. 1 green bell pepper
5. Picada, i.e. garlic, almonds, parsley and saffron.
6. Any chicken or meat you chose to use
7. 1 heavy pinch of salt
8. Oil to fry meat and onions
9. Paprika
10. Ground pepper

Main sauce or sofrito:

Start by adding the oil to the pan, add salt on the edges to avoid burning. When the oil is hot, add the meat you will utilize (chicken or squid). Make sure it is seasoned with salt, paprika and ground pepper. When it gets a good color add the onion, finely minced. When it gets some color, add the green bell pepper, also finely chopped. After a little while frying, add the green beans, cut in small segments. When it all has a good color, add the tomatoes, I typically blend them in the food processor, but you can simply chop them. Mix it all really well. Add the picada and let it simmer for a little while.

For the broth, you can use Trader Joe’s chicken broth, or make it yourself from scratch. Chicken or fish works well. Have the broth hot, ready to go. If you add it cold it will break the boiling point of the sauce and that is not good. Let it simmer for a while, taste it to make sure there is enough salt, otherwise the rice will have no flavor. You need to add as much broth to make it to the level of the bolts that hold the handles of the pan. Let it boil.

For the rice, I use Arborio rice from Winco. Always have plenty at hand, you don’t want to run short at the moment of truth. Add it to the broth in a cross shape, so that you can see the rice above the broth. Stir it slowly but thoroughly with a small fork and then don’t stir it anymore.

For the final step you will need:

1. 1 red bell pepper
2. 1 lemon
3. If you will use shrimp, fry it beforehand and put it aside. The shrimp will only need to be added at the end, otherwise it will overcook.

Add the shrimp in a decorative manner, and the red pepper strips. Lower the flame, so the paella doesn’t burn. Cook for 18 minutes. During that time, you need to leave the paella alone, no stirring. Only Check to make sure it is not burning, if you think the boil is too strong, lower the flame until you feel it is at the right point.

Once the 18 minutes have passed, turn off the flame. Cover the paella with a clean kitchen towel. Let it rest for 5 to 7 minutes. This will help the grains of rice at the top to get completely cooked. Remove the towel. Add the lemon wedges around the edges in a decorative manner. Bon appetit!!

Ruth Cabre
email: ruffiego@yahoo.com
telefon 951-328-8478
facebook.com/chefbarcelona
www.chefbarcelona.com

Treu la Llengua

per Anna Torrents

Locucions o frases fetes que comencen per la lletra f (*)

Trieu l’opció correcta d’aquestes locucions o frases fetes que comencen per la lletra f:

frase feta	Tria el significat correcte
a) Fil per randa	☐ Amb tots els detalls ☐ En abundància ☐ De qualsevol manera
b) Fluix d’armilla	☐ Mal vestit ☐ Dèbil ☐ pobre
c) foc d’encenalls	☐ Amb una calor intensa ☐ Ràpidament ☐ Engrescament de poca durada
d) Frec a frec	☐ Molt al costat ☐ Raspant amb molta força ☐ A poc a poc
e) Fum d’estampa	☐ Sense importància ☐ Mitjans poc eficaços ☐ De molt curta durada
f) Faltar un bull (a algú)	☐ No tenir el seny complet ☐ Prendre un bany algú ☐ Estar algú a punt de fer una cosa
g) Filar prim	☐ Cosir ☐ Pensar de manera subtil ☐ Parlar molt a poc a poc

Sol. a-amb tots els detalls;b-pobre;c-engrescament de poca durada;d-molt al costat;e-mitjans poc eficaços;f-no tenir el seny complet;g-pensar de manera subtil.

Barbarismes que comencen per la lletra f (*)

Escriviu en la graella la forma correcta d’alguns barbarismes que comencen per la lletra f:

No s’ha de dir...	Cal dir...	No s’ha de dir...	Cal dir...
1. fallo		8. fulla de paper	
2. favorir		9. fraude	
3. fetxa		10. frapar	
4. fin de semana		11. fronterís	
5. fiel		12. fundamental	
6. financiar		13. fundir	
7. fixe		14. florèixer	

Sol. 1-error;2-afavorir;3-data;4- cap de setmana;5-fidel;6-finançar;7-fix;8-full;9-frau;10-commoure;11-fronterer;12-fonamental;13-fondre;14-florir.

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaria, *Curs de llengua catalana NIVELL D*, Ed. Castellnou, 2001.

Poesia
per Longfellow

Poem
by Longfellow

Un Salm a la vida

No em diguis, amb tristos exemples,
Que la vida és un somni sense sentit!
Doncs l'ànima que dorm és morta,
I les coses no són com semblen.

La vida és real! La vida és activa!
I la tomba no és la seva meta;
Pols ets, i a la pols retornes,
No es refereix pas a l'ànima.

No és el plaer ni la tristesa,
El nostre destí o camí;
Sinó actuar perquè cada demà
Ens trobi més enllà que avui.

L'Art és llarg, i el Temps és breu,
I els nostres cors, encara que forts i valents,
Continuen, com tambors apagats, sonant
Marxes fúnebres vers el cementiri.

En l'ample camp de batalla del món,
En el campament de la vida,
No siguis com bestiar mut i guiat!
Sigues un heroi en el conflicte!

No et fiïs de cap Futur,
er més agradable que sembli!
Deixa que el Passat enterri els seus morts!
Actua, - actua en el Present vivent!
Amb el cor fervent i Déu al cap davant!

Les vides d'homes il·lustres ens recorden
Que podem fer sublims les nostres vides,
I, marxant, deixar rere nostre
Petjades dins la sorra del temps;

Petjades que potser un altre,
Navegant la costa solemne de la vida,
Un germà naufrag, deseparat,
Veient-les, s'anima novament.

Alcem-nos doncs, i actuem,
Amb un cor preparat per qualsevol destí;
Seguint complint, amb dedicació,
Aprenent a treballar i a esperar.

A Psalm of Life

*Tell me not, in mournful numbers,
Life is but an empty dream!
For the soul is dead that slumbers,
And things are not what they seem.*

*Life is real! Life is earnest!
And the grave is not its goal;
Dust thou art, to dust returnest,
Was not spoken of the soul.*

*Not enjoyment, and not sorrow,
Is our destined end or way;
But to act, that each to-morrow
Find us farther than to-day.*

*Art is long, and Time is fleeting,
And our hearts, though stout and brave,
Still, like muffled drums, are beating
Funeral marches to the grave.*

*In the world's broad field of battle,
In the bivouac of Life,
Be not like dumb, driven cattle!
Be a hero in the strife!*

*Trust no Future, howe'er pleasant!
Let the dead Past bury its dead!
Act,— act in the living Present!
Heart within, and God o'erhead!*

*Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime,
And, departing, leave behind us
Footprints on the sands of time;*

*Footprints, that perhaps another,
Sailing o'er life's solemn main,
A forlorn and shipwrecked brother,
Seeing, shall take heart again.*

*Let us, then, be up and doing,
With a heart for any fate;
Still achieving, still pursuing,
Learn to labor and to wait.*

Catalan
Classes

- * Have you ever thought about learning a new language?
- * Do you want to improve your Catalan skills?
- * Looking forward to knowing more about Catalan culture?

It's time to do it!

Contact:
Irvine: Anna Papió
annapapio@gmail.com
(949) 294 8914

Los Angeles: Anna Torrents
torrents.anna@gmail.com
(949) 742 1935

GREAT OPPORTUNITY FOR DESERVING
CATALAN ENGINEERING STUDENTS!

The Balsells Foundation
offers generous
Fellowships and Financial Aid Grants
to study at outstanding universities
in California and Colorado for

Graduate Fellowships
Postdoctoral Fellowships
Undergraduate Mobility Program Scholarships

Find out more details at:
<http://balsells.eng.uci.edu/>,
www.colorado.edu/engineering/research/balsells,
www.uccs.edu/Documents/eas/eas/Balsell_UCCS_EAS

VOLEU PARTICIPAR?

Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí...
Envieu la informació a: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)
Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor, i si no, ja ho farem nosaltres.

També!

Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa,
que es vulguin anunciar al Butlletí. Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

A. 1 PÀGINA (\$150) B. MITJA PÀGINA (\$100) C. 1/4 DE PÀGINA (\$50) (Anunci per publicació).
Si aporteu \$40 més a qualsevol dels 3 punts, posarem l'anunci a la web per un any. D. WEB/E-MAIL (\$80) per any

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic.
Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG. Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba

WOULD YOU LIKE TO PARTICIPATE?

If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin...
Please send information to: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Bulletin Editor)
We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated.
However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also!

We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS).
We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad. Here are our sizes and rates:

A. 1 PAGE (\$150) B. 1/2 PAGE (\$100) C. 1/4 OF PAGE (\$50) (Ad per publication)
Adding \$40 more to any of the three points, we will advertise the ad in our web for a year. D. WEB/E-MAIL (\$80) per year

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail.
Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba

Entrevista

Carla Gordillo

per Carme Roig

“He aprovat el nivell B de català!!!” Aquest és el missatge que la Carla va enviar-me a principis de setembre. Gràcies parla.cat! Feia un any i mig que la Carla ni sabia que el català existís.

Sempre que conec a alguna persona que parla català perfectament, que no ha viscut mai a Catalunya i que és nascuda a un altre país, Estats Units en aquest cas, m’omple el cor d’il·lusió, d’esperança i d’alegria de saber que hi ha molta gent al món interessada en la nostra llengua i cultura.

La Carla, un dia de començaments d’estiu, ens va contactar a través del Facebook del Casal. Es va adonar que el Casal havia celebrat la festa de Sant Joan a Thousand Oaks, molt a prop d’on ella viu i s’ho havia perdut i li agradaria poder participar en altres activitats del Casal, ja que tot i que és americana de soca arrel, esta enamorada de tot el que és català; llengua, cultura i país.

Carla, parla’ns una mica de tu. On vas néixer, família, professió, aficions....

Vaig néixer a Los Angeles, a Glendale en concret, de família mexicana d’origen. Estic casada amb n’Hugo Gordillo i tenim una filla, l’Olivia, qui té vint-i-un anys. Faig d’analista de recursos humans al banc de Federal Reserve. Pel que fa a les meves aficions, m’agrada anar al gimnàs, córrer, viatjar, tastar vins, veure programes a TV3 i llegir. Sóc una mica ‘foodie’.

El teu català és perfecte! parles altres llengües?

Moltes gràcies! A part d’anglès i català, també parlo espanyol... tot i que, honestament, haig d’admetre que darrerament el meu espanyol es barreja molt amb el català. (riu) jajaja.

Com va començar la teva passió pel català, llengua i cultura?

Abans d’anar a Barcelona per primer cop l’any passat, cercant per Internet i fent plans d’oci pel

viatge, vaig prendre consciència per primera vegada de l’ús ampli de la llengua catalana. Volia aprendre’n una mica abans d’anar-hi, per saber la manera correcta de pronunciar almenys unes quantes paraules. Com més aprenia més em sentia atreta per la llengua i cultura catalanes. En cap moment vaig determinar d’aprendre català. Aquesta fal·lera m’ha agafat completament de sobte i del no res. No t’ho puc explicar d’una manera lògica. Aquesta etapa de la meva vida m’ha sorprès molt i m’ha portat moltes coses bones, sobretot nous amics.

Així doncs, com has après català? Has fet classes?

Vaig decidir que volia aprendre’n més i vaig buscar la manera de fer-ho des de casa. Vaig continuar els estudis fent servir cursos virtuals de la web de parla.cat. Els he fet tots: començant amb el de Bàsic 1 fins al de Suficiència 3. És una eina fantàstica! Ho recomano a tothom que vulgui aprendre o millorar el seu català. No només es tracta de coses de gramàtica i ortografia, sinó també hi ha lliçons sobre la història, la cultura i la literatura catalana.

També he conegut gent per Internet amb qui faig intercanvi lingüístic per mitjà de correus i/o per l’Skype.

Faig servir un munt d’aplicacions al mòbil que m’han ajudat molt a aprendre i ampliar el meu lèxic, com ara el DIEC, TV3, una aplicació per practicar els pronomes febles que es diu Posa’ls, entre d’altres. Amb l’AppleTV veiem podcasts de TV3 a casa a la pantalla gran. Fins i tot llegeixo la Bíblia en català.

Què hi trobes d’especial a la llengua catalana comparat amb altres llengües?

La trobo molt encisadora. A parer meu, té un so molt dolç i una cadència poètica, potser la més dolça de les llengües romàniques.

Interview

Carla Gordillo

by Carme Roig

Abans d’això, tenies idea que Catalunya existia?

Cap ni una!

Després d’haver estat a Catalunya doncs, què coneixes?

Com que només vam ser-hi vuit dies, tan sols conec Barcelona i la ciutat de Girona. Ens agradaria tornar, potser l’any que ve a la tardor, si Déu vol. Voldríem conèixer més del territori. Estem fent una llista de tots els llocs que volem conèixer.

Què és el que més et va agradar?

La gent. Tothom que vaig conèixer es va posar molt feliç quan els hi vaig esmentar que estava aprenent el català. Tots van reaccionar d’una manera semblant: una barreja d’al·lucinació, estranyesa i alegria. Per tot arreu vaig rebre un acolliment molt càlid i amable.

Abans has dit que eres una mica “foodie” Què et va semblar el menjar?

Em va agradar moltíssim. Una cosa que em va sorprendre: la cuina catalana és força semblant al menjar que solem fer a casa. Sobretot em va impressionar la varietat i salubritat que es pot trobar al terreny, com ara mariscos, verdures, tota mena de bolets i un llarg etcètera. I ni parlar-ne de les postres! És per llepar-se’n els dits! :)

Ja has dit que fa poc que vas contactar amb el Casal. Has participat en algunes activitats? Què en pots dir?

Només he participat a dues activitats del Casal, la Via Catalana al Griffith Park a finals d’agost i a l’aplec de tardor el setembre i amb ganes de continuar participant en les properes activitats.

Gràcies Carla. És un plaer conèixer gent com tu! És sempre emocionant i un al·licient saber que a qualsevol racó de món es poden trobar enamorats de Catalunya i el català.

“I have passed level B of IRLLE exam! Thank you www.parla.cat!” This is the message I received from Carla at the beginning of September. One year and a half ago, Carla did not know that Catalan even existed. Every time I meet someone that speaks Catalan perfectly and was not born in Catalonia and never lived in Catalonia and with no relatives there, it fills my heart with joy, happiness and hope to see how in every corner of the world, there are people that have fallen in love with the Catalan language and culture.

Carla contacted Casal dels Catalans through Facebook at the beginning of summer. She realized that Casal had the “Festa de Sant Joan”, i.e. Saint John’s Eve Party, in Thousand Oaks, very close to where she lives, but she missed the event. She said she would love to participate in all other activities because even though she is an American, she is in love with anything that is Catalan: the language, the culture and the country.

Carla, tell us a little bit about yourself? Where were you born? Family? Profession? Hobbies?...

I was born in Los Angeles, actually in Glendale, from a Mexican family. I am married to Hugo Gordillo and we have a daughter, Olivia. She is twenty-one. I work at the Federal Reserve Bank as a Human Resources Analyst. My hobbies are: going to the gym, jogging, traveling, wine tasting, and reading and watching Catalan TV3. I am also a foodie.

Your Catalan is perfect!!! Do you speak other languages?

Thank you very much! I speak English of course and I speak Spanish as well. Although, honestly, I have to say that lately my Spanish gets mixed up with my Catalan, ha ha ha.

How was your passion for the Catalan language and culture started?

Before travelling to Barcelona last year, I was searching the internet to plan our trip, where to stay, places

to visit, and soon I became aware of the Catalan language. I just wanted to learn the basics on how to ask for things and its pronunciation. The more I learnt, the bigger the attraction was to learn more and more. At no point I thought I would be learning the language. Learning the language came to me all of a sudden. I cannot tell you why. There is no logical explanation. This is a period of my life that even surprises me, but it has brought so many good things, best of all, good friends.

So, how did you learn Catalan? Did you take classes?

When I decided that I wanted to learn the language, I look for the way I could learn it from home. I continued on www.parla.cat.com. I took all the courses! From the Basic #1 to Sufficient #3! It is a great way to learn!!! I recommend it to anyone that wants to learn or improve Catalan. Parla.cat is not only about grammar and orthography but also about history, culture and literature.

I also have met people through Skype and emails with who I exchange linguistic conversations weekly.

I have downloaded many apps to my cell phone that have helped me a lot; for example DIEC, TV3, an application that has helped me with pronouns called "Posa's", With Apple TV we can watch TV3 podcasts at home on the big screen. I can even read the Bible in Catalan.

What is that you find unique about Catalan language that other languages don't have?

It is charming and alluring. It has a soft sound and poetic cadence. Perhaps the softest of all the romantic languages.

Before all that, did you have any idea that Catalonia existed?

No idea at all.

So, you have visited Catalonia, Where did you visit?

We were there for only eight days, so, we only visited Barcelona and Girona. We are planning on going back, perhaps next fall, God willing. We would love to know more about the rest of the Catalonia. We are making a list with all the points of interest for our next visit.

What did you like the most?

The people. Everybody I met and I shared that I was learning Catalan were very happy. Everyone's reactions was a mixture of happiness, wonder and "good for you"! Everywhere we went, we got the best and warmest welcome.

Before you mentioned that you were a foodie. What do you think of the food?

We loved it very much!!! It was a surprise to us, but Catalan cuisine is very similar to what we cook at home. What impressed me the most is the variety; seafood, veggies, mushrooms and a long etc. Oh! I was forgetting about deserts!!! They are just to die for!

You mentioned before that you contacted Casal not too long ago. Have you being able to participate in any of the activities?

I just participated in "Via Catalana" at the Griffith Park in August and the Fall Aplec in September and looking forward to more activities.

Thank you Carla. It has been a pleasure to meet you. It is always a pleasure to meet people like you and to realize that around the world, there are people in love with Catalonia and its culture.

Carla Olivera Gordillo i/and Hugo